

Bruxelles, 24 februarie 2023
(OR. en)

6845/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0046(COD)**

**TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	23 februarie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 94 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind măsurile de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice gigabit și de abrogare a Directivei 2014/61/UE (Actul privind infrastructura gigabit)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 94 final.

Anexă: COM(2023) 94 final

Bruxelles, 23.2.2023
COM(2023) 94 final

2023/0046 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind măsurile de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice gigabit și de abrogare a Directivei 2014/61/UE (Actul privind infrastructura gigabit)

{SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final} - {SWD(2023) 47 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

O infrastructură digitală de înaltă calitate este piatra de temelie a economiei în ansamblu, de o importanță tot mai mare, alături de rețelele de energie electrică, de gaze, de apă și de transport. Conectivitatea excelentă și securizată pentru toți și pretutindeni în UE devine o condiție prealabilă pentru oferirea de beneficii economice și sociale durabile, bazate pe servicii online moderne și pe conexiuni rapide la internet.

Având în vedere progresele rapide înregistrate în domeniul tehnologiilor digitale, sunt necesare investiții semnificative în rețele pentru a ține pasul cu cerințele din ce în ce mai mari în ceea ce privește lărgimea de bandă. În comunicarea din 2020 intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei”¹, s-a estimat că, numai pentru infrastructura și rețelele digitale, UE înregistrează un deficit în materie de investiții de 65 de miliarde EUR pe an. Având în vedere cele de mai sus, Comisia a anunțat o revizuire a Directivei din 2014 privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă² (*Broadband Cost Reduction Directive – BCRD*).

O mare parte din costurile de instalare a rețelei pot fi atribuite: (i) ineficiențelor din procesul de extindere legate de utilizarea infrastructurii pasive existente (cum ar fi conductele, cabinetele și instalațiile de antenă); (ii) dificultăților în coordonarea lucrărilor civile; (iii) procedurilor administrative greoaie de acordare a autorizațiilor; și (iv) blocajelor în instalarea infrastructurii fizice interioare. Pentru a facilita și a stimula extinderea rețelelor, în 2013, Comisia a propus Directiva privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă, cu măsuri armonizate de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză³.

Între timp, obiectivele agendei digitale pe care s-a bazat BCRD au fost îndeplinite în cea mai mare parte, dar, în același timp, nu mai sunt actuale. Ponderea gospodăriilor care au acces la viteze de internet de 30 Mbps a crescut de la 58,1 % în 2013 la 90,1 % în 2021. Cu toate acestea, având în vedere nevoia tot mai mare a întreprinderilor și a cetățenilor de conectivitate fixă și mobilă de foarte mare capacitate, disponibilitatea doar a 30 Mbps nu mai este adaptată exigențelor viitorului. De asemenea, aceasta nu este aliniată la noile obiective stabilite în Directiva (UE) 2018/1972 (Codul european al comunicațiilor electronice – „codul”)⁴ pentru asigurarea conectivității și a disponibilității pe scară largă a rețelelor de foarte mare capacitate (*very high capacity networks – VHCN*). În plus, în concluziile sale din 9 iunie 2020 privind „Conturarea viitorului digital al Europei”, Consiliul a subliniat că pandemia de COVID-19 a demonstrat necesitatea tot mai mare de conectivitate rapidă și omniprezentă. Acesta a solicitat un pachet de măsuri suplimentare pentru a sprijini nevoile actuale și emergente legate de instalarea rețelelor, inclusiv consolidarea măsurilor prevăzute în cadrul BCRD. Prin urmare, în comunicarea sa intitulată „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Conturarea viitorului digital al Europei ([COM/2020/67 final](#)).

² Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (JO L 155, 23.5.2014, p. 1).

³ Rețele capabile să furnizeze servicii de acces în bandă largă la o viteză de cel puțin 30 Mbps.

⁴ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

pentru deceniul digital”⁵, Comisia a stabilit obiective actualizate pentru 2030 pentru a corespunde mai bine nevoilor de conectivitate preconizate ale viitorului. Aceste obiective au fost apoi reflectate și perfecționate în programul de politică privind deceniul digital⁶. Programul stabilește o structură de guvernare, inclusiv monitorizarea și un mecanism de cooperare strânsă între Comisie și statele membre, pentru a asigura îndeplinirea de către UE a obiectivelor și țintelor digitale până în 2030.

Prezenta propunere de act privind infrastructura gigabit, care este o inițiativă a Programului Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT)⁷, urmărește să abordeze deficiențele BCRD și să contribuie la instalarea eficientă din punctul de vedere al costurilor și promptă a VHCN, necesară pentru a răspunde nevoilor sporite în materie de conectivitate ale UE⁸.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea face parte din cadrul de reglementare pentru comunicațiile electronice și este coerentă cu celelalte instrumente legislative și nelegislative, care fac parte, de asemenea, din acest cadru⁹. Mai precis, propunerea este în concordanță cu alte instrumente care sprijină realizarea obiectivelor de conectivitate fixă și mobilă în UE (și anume Codul european al comunicațiilor electronice). Deși codul prevede în principal, cu excepția unor cazuri specifice, posibilitatea de a impune obligații operatorilor de comunicații electronice care dețin o poziție dominantă – putere semnificativă pe piață (PSP) – pe o anumită piață a comunicațiilor electronice, prezenta propunere se adresează întreprinderilor care operează o rețea sau utilități de comunicații electronice, indiferent dacă dețin sau nu o putere semnificativă pe piață.

Propunerea este, de asemenea, în conformitate cu Recomandarea privind un set de instrumente pentru conectivitate, adoptată în septembrie 2020, care vizează reducerea costurilor de instalare a VHCN și asigurarea accesului în timp util la spectrul de frecvențe radio 5G. Setul de instrumente pentru conectivitate¹⁰ ulterior adoptat de statele membre în

⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european pentru deceniul digital” (COM/2021/118).

⁶ Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4).

⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12463-Revizuirea-normelor-privind-internetul-in-banda-larga-de-mare-viteza_ro.

⁸ Oferta pieței a răspuns cererii tot mai mari de internet de calitate și rapid, aducând fibra optică tot mai aproape de utilizator, în timp ce „rețelele de foarte mare capacitate” actuale și chiar viitoare necesită parametri de performanță echivalenți cu cei pe care îi poate asigura o rețea bazată pe elemente de fibră optică cel puțin până la punctul de distribuție la locația deservită.

⁹ În plus față de cod, următoarele acte completează cadrul: Recomandarea (UE) 2020/2245 a Comisiei din 18 decembrie 2020 privind piețele relevante de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice care pot face obiectul unei reglementări *ex ante*, în conformitate cu Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 439, 29.12.2020, p. 23), Recomandarea Comisiei din 20 septembrie 2010 privind accesul reglementat la rețelele de acces de nouă generație (*Next Generation Access Networks – NGA*) (2010/572/UE) (JO L 251, 25.9.2010, p. 35) și Recomandarea Comisiei din 11 septembrie 2013 privind obligații consecutive de nediscriminare și metode coerente de calcul al costurilor pentru promovarea concurenței și optimizarea mediului de investiții în bandă largă (2013/466/UE) (JO L 251, 21.9.2013, p. 13) completează cadrul de reglementare. Ultimele două sunt în curs de revizuire.

¹⁰ [Setul comun de instrumente pentru conectivitate al Uniunii](#) în temeiul Recomandării (UE) 2020/1307 a Comisiei privind un set comun de instrumente al Uniunii pentru reducerea costului instalării rețelelor de foarte mare capacitate și asigurarea accesului în timp util și ușor pentru investiții la spectrul de frecvențe radio 5G, cu scopul de a încuraja conectivitatea în sprijinul redresării economice a Uniunii după criza provocată de pandemia de COVID-19 (JO L 305, 21.9.2020, p. 33).

martie 2021 include 22 de bune practici pentru a contribui la reducerea costurilor de rețea, care au fost luate în considerare în mare măsură în măsurile propuse aici.

În plus, propunerea este în concordanță cu recenta propunere a Comisiei referitoare la un program al Uniunii privind conectivitatea securizată¹¹, care urmărește să faciliteze accesul în bandă largă prin satelit în zone care nu pot fi accesate de alte infrastructuri de rețele de comunicații electronice fixe și mobile.

În cele din urmă, propunerea este în concordanță cu inițiativele de finanțare menite să sprijine instalarea rețelilor în bandă largă în zonele rurale, îndepărtate și în alte zone mai puțin deservite, inclusiv componenta digitală a Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE și MIE – Digital)¹², fondurile de redresare post-COVID-19¹³ și inițiativele naționale privind ajutoarele de stat¹⁴. Noile orientări privind ajutoarele de stat pentru rețelele în bandă largă¹⁵, recent adoptate, contribuie, de asemenea, la accelerarea și extinderea instalării benzii largi prin clarificarea situațiilor în care sprijinul public este în conformitate cu normele în materie de concurență.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu obiectivele climatice ale Pactului verde european¹⁶, consacrate în Legea europeană a climei¹⁷ de către Consiliu și Parlament în iunie 2021. Infrastructura de conectivitate digitală este esențială pentru realizarea dublei tranziții digitale și verzi, care reprezintă principala prioritate a Comisiei. Infrastructurile digitale vor juca un rol esențial în tranziția către o economie verde, deoarece sunt factori importanți ai eficienței energetice în alte sectoare. În plus, valul de renovări majore ale clădirilor¹⁸ până în 2030, declanșat de obiectivele Pactului verde, reprezintă o oportunitate uriașă de a realiza sinergii și de a asigura o performanță ridicată în ceea ce privește infrastructura interioară, inclusiv infrastructura fizică pregătită pentru rețele prin fibră optică și cablajul prin fibră optică. Acest lucru va reduce inconvenientele pentru proprietarii și/sau chiriașii clădirilor și va asigura o utilizare mai eficientă a fondurilor naționale și ale UE disponibile pentru renovarea majoră a parcului imobiliar.

¹¹ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului Uniunii privind conectivitatea securizată pentru perioada 2023-2027 [COM(2022) 57 final]; 2022/0039 COD, pentru care s-a ajuns la un acord politic la 17 noiembrie 2022.

¹² https://hadea.ec.europa.eu/programmes/connecting-europe-facility_en.

¹³ https://commission.europa.eu/business-economy-euro/economic-recovery/recovery-and-resilience-facility_ro#example-of-component-of-reforms-and-investments.

¹⁴ Raport privind punerea în aplicare a ajutoarelor de stat pentru rețelele în bandă largă, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d6b8368d-f3dd-11ea-991b-01aa75ed71a1/language-en>.

¹⁵ Comunicarea Comisiei, Orientări ale UE pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelilor de comunicații în bandă largă din 12 decembrie 2022 [C(2022) 9343].

¹⁶ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Pactul verde european [COM(2019) 640 final].

¹⁷ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

¹⁸ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Un val de renovări pentru Europa – ecologizarea clădirilor, crearea de locuri de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai (COM/2020/662 final).

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii îl constituie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Acesta este același temei juridic pentru Directiva privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă, pe care prezenta propunere o abrogă. Acest lucru este justificat de obiectivul prezentei propuneri de a armoniza și mai mult piețele comunicațiilor electronice din UE și de a îmbunătăți condițiile pentru instituirea și funcționarea pieței interne.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a BCRD a demonstrat că obiectivul de a oferi UE o acoperire completă în bandă largă de mare viteză nu ar putea fi atins printr-o directivă nici de către statele membre în mod individual într-un termen rezonabil și cu cea mai eficientă utilizare a investițiilor private și publice. În plus, unele dispoziții ale codului, și anume articolul 44, se suprapun parțial cu BCRD, fiind necesară o simplificare a normelor. Realizarea unei acoperiri la nivel de gigabit până în 2030 necesită, de asemenea, eforturi concertate din partea tuturor statelor membre. Măsurile pe care statele membre le-au adoptat până în prezent pentru a stimula instalarea rețelelor și, în special, pentru a reduce costurile și calendarul instalării sunt foarte diferite, uneori chiar și la nivelul aceluiași stat membru. În plus, valoarea adăugată preconizată a UE a fost redusă în mod semnificativ din cauza domeniului considerabil de aplicare a excluderilor sau a scutirilor în multe circumstanțe diferite și în diferite state membre, precum și din cauza lipsei unor orientări inițiale sau a unor principii comune privind diferitele măsuri prevăzute în BCRD.

Actualul mozaic de norme creează obstacole în calea investițiilor transfrontaliere. Acest lucru limitează libertatea de a furniza servicii și rețele de comunicații electronice. De asemenea, afectează funcționarea pieței interne, în special în ceea ce privește aplicațiile transfrontaliere inerente, cum ar fi conducerea conectată și autonomă, care necesită o VHCN omniprezentă. Situația actuală îngreunează, de asemenea, realizarea de economii de scară de către operatorii de comunicații electronice și alte părți interesate (producători de echipamente, societăți de inginerie civilă etc.). Problemele întâlnite în ceea ce privește accelerarea implementării tehnologiilor în bandă largă de mare viteză sau viitoarele instalări ale VHCN sunt comune majorității, dacă nu tuturor statelor membre. Reducerea costurilor și raționalizarea procedurilor administrative sunt, de asemenea, măsuri comune esențiale pentru soluționarea acestor probleme. Prezenta propunere nu aduce atingere autonomiei procedurale a statelor membre de a aloca competențe pe plan intern.

• Proporționalitatea

Propunerea respectă principiul proporționalității și este o acțiune de politică concentrată, cu o intensitate proporțională cu obiectivele sale de promovare a VHCN în conformitate cu codul și de realizare a obiectivului deceniului digital pentru 2030 privind acoperirea cu rețele fără fir de mare viteză de ultimă generație cu o performanță cel puțin echivalentă cu cele ale rețelelor 5G și gigabit¹⁹. Principalul beneficiu al propunerii este că va asigura procese mai eficiente de planificare și de implementare a investițiilor (și, astfel, economii de scară foarte importante) pentru operatorii de rețele publice de comunicații electronice. În plus, economiile de scară și

¹⁹ Articolul 4 alineatul (2) litera (a) din programul de politică privind deceniul digital: „toți utilizatorii finali de la un punct fix sunt acoperiți de o rețea gigabit până la punctul terminus al rețelei și toate zonele populate sunt acoperite de rețele fără fir de mare viteză de ultimă generație cu o performanță cel puțin echivalentă cu 5G, în conformitate cu principiul neutralității tehnologice”.

economiile aferente vor depăși sectorul comunicațiilor electronice și se vor extinde la alte industrii (de exemplu, fabricanții de echipamente, societățile de construcții).

Aceste beneficii sunt posibile cu o sarcină administrativă minimă. Obligațiile sunt limitate la anumite părți ale infrastructurii de rețea în legătură cu care se pot preconiza economii semnificative de costuri (de exemplu, cablurile sunt excluse din definiția infrastructurii fizice și, prin urmare, de la obligațiile privind accesul și transparența prevăzute în prezenta propunere)²⁰. Normele propuse introduc, de asemenea, ajustări proporționale (de exemplu, opțiunea de a refuza solicitările de acces sub rezerva unor condiții specifice). În plus, propunerea prevede excepții în cazul în care anumite obligații nu se aplică în anumite circumstanțe (de exemplu, accesul la anumite categorii de clădiri deținute sau controlate de organisme din sectorul public din motive de valoare arhitecturală, istorică, religioasă sau naturală sau furnizarea de informații cu privire la aceste clădiri). Aceste excepții contribuie la asigurarea proporționalității propunerii și oferă flexibilitatea necesară pentru a ține seama de circumstanțele naționale. În plus, măsurile propuse pentru digitalizarea procedurilor administrative relevante permit statelor membre să reutilizeze și să extindă serviciile și platformele digitale existente la nivel local, regional sau național care servesc aceluiași scop și respectă prezentul regulament.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus este un regulament. Alegerea se bazează pe experiența dobândită în transpunerea și punerea în aplicare a BCRD și pe limitările dovedite ale acesteia în ceea ce privește abordarea problemelor persistente identificate, care au rezultat nu numai din abordarea sa minimă privind armonizarea, ci și din nivelul scăzut de armonizare urmărit (de exemplu, multe dispoziții au rămas opționale, iar altele, cum ar fi cele privind transparența, au armonizat doar un număr minim de elemente), precum și din transpunerea lentă și ineficace.

Un regulament este cea mai bună soluție pentru a accelera instalarea rețelei necesare pentru ca Europa să fie pregătită pentru era digitală. Acesta va avea cel mai mare impact în ceea ce privește instalarea rețelei gigabit, deoarece este direct aplicabilă tuturor statelor membre. În economia digitală care evoluează rapid, este esențial să se pună rapid în aplicare măsuri care să reducă sarcina asupra întreprinderilor și a autorităților publice. În schimb, o directivă ar necesita timp pentru a fi transpusă în dreptul intern de către statele membre, ceea ce ar întârzia intrarea în vigoare a normelor propuse și ar periclita realizarea obiectivelor pentru 2030. Spre deosebire de o directivă, un regulament are efect direct, ceea ce este important pentru normele care se aplică în principal în relațiile comerciale dintre furnizorii de rețele de comunicații electronice și operatorii de rețele.

Prin urmare, Comisia prezintă o propunere de regulament, Actul privind infrastructura gigabit, pentru a preveni noi divergențe care ar împiedica furnizarea serviciilor relevante pe piața internă și pentru a garanta aceleași drepturi și obligații pentru întreprinderi. Acest lucru este necesar pentru a asigura securitatea juridică și transparența pentru toți actorii economici implicați.

Propunerea abrogă BCRD, care, din cauza deficiențelor menționate mai sus, a condus la o punere în aplicare foarte fragmentată și minimă. Un regulament, care să acopere toate

²⁰ Importanța infrastructurii fizice (denumită adesea „activ de inginerie civilă”) pentru instalarea rețelei apare, de asemenea, în Codul european al comunicațiilor electronice, unde articolul 73 prevede că impunerea unor obligații de acces la activele de inginerie civilă în temeiul articolului 72 (Accesul la activele de inginerie civilă) ar putea fi considerată de către autoritatea națională de reglementare drept un mijloc proporțional de promovare a concurenței și a interesului utilizatorului final.

domeniile de fond, cu norme mai simple și un nivel mai ridicat de armonizare în general, ar trebui să depășească aceste deficiențe, rămânând totodată proporțional, și să lase în continuare o anumită flexibilitate statelor membre în ceea ce privește dispozițiile specifice pentru a reflecta circumstanțele naționale specifice.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX-POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Raportul de evaluare a BCRD care însoțește prezenta propunere arată că directiva a fost doar parțial eficace și eficientă în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sale generale și specifice, care sunt totuși relevante. Punerea în aplicare până în prezent arată, în linii mari, o performanță bună în ceea ce privește celelalte trei criterii analizate: relevanța, coerența și valoarea adăugată a UE.

Per ansamblu, BCRD a contribuit la implementarea tehnologiilor în bandă largă de mare viteză (o infrastructură aeriană și de conducte de aproape 100 000 km a fost reutilizată). În situațiile în care s-a aplicat efectiv, BCRD poate accelera implementarea proiectelor privind tehnologiile de bandă largă de mare viteză cu mai multe luni, economisind între 10-30 % din costurile de implementare și sporind proporțional acoperirea rețelei.

Majoritatea progreselor înregistrate au vizat accesul la infrastructura fizică existentă și măsurile de transparență aferente, în timp ce în ceea ce privește acordarea autorizațiilor, coordonarea lucrărilor civile și accesul la infrastructura interioară s-au înregistrat mai puține progrese. În plus, rezultatul este neuniform la nivelul UE și, chiar și în domenii de acțiune în care există o mai mare eficacitate²¹, nu satisface pe deplin necesitatea unei extinderi mai rapide și mai eficiente a rețelelor de comunicații electronice, care au un impact asupra funcționării pieței interne.

Dispozițiile actuale ale BCRD trebuie consolidate, astfel încât să fie mai bine aliniate la nevoile actuale și viitoare în materie de conectivitate și la prioritățile UE și să reflecte pe deplin evoluțiile pieței și evoluțiile tehnologice. Prezența continuă a barierelor în calea extinderii rețelelor de comunicații electronice, lipsa unor proceduri administrative uniforme și digitalizate și punctele unice de informare (*single information points* – SIP) cu eficacitate insuficientă împiedică în continuare obținerea beneficiilor potențiale ale măsurilor de reducere a costurilor care ar putea promova o instalare mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și mai rapidă a rețelelor în întreaga UE. Costurile ridicate de instalare pentru VHCN, inclusiv pentru „fibra până acasă” și banda medie 5G, subminează stimulentele pentru instalare și viabilitatea noilor instalări. Instalarea rețelelor în întreaga UE a fost încetinită considerabil din cauza lipsei de coordonare între diferitele autorități responsabile cu acordarea autorizațiilor, a varietății autorizațiilor necesare pentru instalarea rețelei, a lipsei de proceduri electronice pentru cererile de acordare a autorizațiilor și, în general, a nerespectării termenelor de acordare a autorizațiilor de instalare, inclusiv a celor pentru drepturile de trecere.

²¹ De exemplu, raportul de evaluare (documentul de lucru al serviciilor Comisiei de evaluare) arată că cele mai mari progrese se referă la accesul la infrastructura fizică existentă și la măsurile de transparență aferente. Unele state membre au depășit, de asemenea, dispozițiile directivei și au extins informațiile minime privind infrastructura fizică existentă.

- **Consultările cu părțile interesate**

Sursele de informații de referință pentru pregătirea prezentei propuneri au inclus o recenzie a datelor din literatura de specialitate, informații privind punerea în aplicare a politicilor actuale, analize ale activităților și rapoartelor anterioare de monitorizare și evaluare, contribuții din partea părților interesate și studii de sprijin specifice.

În plus, părțile interesate au fost consultate prin intermediul:

- unei cereri de feedback pentru foaia de parcurs/evaluarea inițială a impactului (19 iunie 2020 - 17 iulie 2020);
- unei consultări publice (2 decembrie 2020 - 2 martie 2021) bazate pe un chestionar amplu care acoperă atât aspecte din trecut, cât și aspecte viitoare;
- atelierelor tematice participative online destinate părților interesate, organizate în ianuarie și februarie 2021;
- avizului Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC²²) referitor la revizuirea Directivei privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă, care acoperă atât aspecte din trecut, cât și aspecte viitoare;
- reuniunilor bilaterale, inclusiv cu părțile interesate de pe piață și cu asociațiile acestora, precum și cu autoritățile locale și regionale;
- atelierelor dedicate, organizate de consultanți responsabili de pregătirea studiului de sprijin, din iunie 2021 și ianuarie 2022, și sondaje/consultări ad-hoc.

Per ansamblu, astfel cum subliniază părțile interesate, conectivitatea de înaltă calitate a jucat un rol esențial în timpul pandemiei și al redresării economice.

Un grup mare de operatori și majoritatea asociațiilor de întreprinderi subliniază necesitatea unui grad mai mare de armonizare și reglementare la nivelul UE, în special în ceea ce privește procedurile administrative, cum ar fi acordarea autorizațiilor, pentru a depăși problema fragmentării pieței. Cu toate acestea, un număr mai mic de operatori indică necesitatea de a acorda statelor membre o marjă de manevră în ceea ce privește modul în care pun în aplicare legislația UE și asigură respectarea acesteia. Autoritățile publice, inclusiv OAREC, sunt în favoarea măsurilor la nivelul UE. Acestea solicită ca armonizarea să vizeze doar ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor și indică unele domenii în care măsurile naționale ar fi mai adecvate (de exemplu, orientări privind condițiile de acces). Unele autorități publice și-au exprimat anumite rezerve cu privire la sarcina și costurile suplimentare legate de măsurile de transparență și digitalizare.

Majoritatea respondenților la consultările cu părțile interesate consideră că BCRD a creat un cadru adecvat pentru eficientizarea instalării rețelelor de comunicații electronice, iar măsurile care intră sub incidența directivei sunt percepute ca fiind relevante. Cu toate acestea, există opinii diferite în rândul părților interesate cu privire la eficacitatea BCRD în atingerea obiectivului său general de reducere a costurilor și de creștere a vitezei de instalare a rețelei.

Părțile interesate subliniază relevanța disponibilității unei infrastructuri fizice adecvate, inclusiv a elementelor care nu sunt legate de rețea, deținute sau controlate de autoritățile

²² OAREC (Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice) este compus din șefii autorităților naționale de reglementare din statele membre ale UE sau din reprezentanți la nivel înalt desemnați ai acestora. OAREC a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului.

publice, pentru instalarea eficientă a rețelelor, în special pentru rețelele 5G. Părțile interesate solicită, de asemenea, orientări cu privire la clauzele și condițiile echitabile și rezonabile, precum și cu privire la criteriile de respingere a solicitărilor de acces. Acest lucru ar contribui la prevenirea refuzurilor nejustificate pe motivul disponibilității altor mijloace viabile de acces.

Potrivit majorității părților interesate, coordonarea lucrărilor civile are potențialul de a reduce costurile de instalare. Deși OAREC a considerat că este benefic să se extindă obligația de coordonare la toate proiectele de instalare a rețelelor (finanțate din fonduri publice și private), multe părți interesate s-au opus unei astfel de extinderi.

Majoritatea părților interesate consideră că disponibilitatea informațiilor minime actualizate periodic privind informațiile fizice existente sau lucrările civile planificate, inclusiv localizarea georeferențiată și/sau rutele, prin intermediul SIP, este relevantă pentru instalarea rețelei. Autoritățile publice, inclusiv autoritățile locale, solicită flexibilitate în ceea ce privește reutilizarea și îmbunătățirea instrumentelor digitale consacrate deja existente în diferite state membre, unele dintre acestea deserving și alte sectoare.

Majoritatea părților interesate, inclusiv operatorii de rețea, sunt de acord că procedurile simplificate de acordare a autorizațiilor, inclusiv depunerea electronică a cererilor de acordare a autorizațiilor, ar contribui la instalarea rețelei.

Părțile interesate solicită, de asemenea, consolidarea normelor actuale privind infrastructura interioară, inclusiv creșterea nivelului de ambiție de la rețelele de mare viteză la VHCN/fibră optică și propunerea unei obligații pentru proprietarii clădirilor de a instala cablaje de fibră optică interioare și de a oferi acces la acestea.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia s-a bazat pe un studiu de sprijin specific elaborat de ICF SA, Wavestone SA și Center for European Policy Study, cu sprijinul WIK Consult GmbH și EcoAct²³. Acest studiu a evaluat efectele măsurilor adoptate în temeiul BCRD și a luat în considerare, după caz, efectele măsurilor naționale luate pentru a reduce costul instalării benzii largi de mare viteză. Studiul a sprijinit, de asemenea, pregătirea unei evaluări a impactului cu privire la posibilele opțiuni de politică care să însoțească această inițiativă. În plus, foile de parcurs naționale și rapoartele de punere în aplicare prezentate de statele membre ca parte a [setului de instrumente pentru conectivitate](#)²⁴, care au inclus un set de 39 de bune practici menite să îmbunătățească instalarea rețelei și accesul prompt la spectrul de frecvențe 5G, au furnizat informații valoroase cu privire la cele mai adecvate măsuri și la adoptarea acestora. În cele din urmă, Comisia s-a bazat pe alte surse de informații identificate printr-o recenzie a datelor din literatura de specialitate, inclusiv pe mai multe studii²⁵ și rapoarte²⁶.

²³ Studiu în sprijinul evaluării măsurilor actuale la nivel european și național de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice și pentru pregătirea unei evaluări a impactului care să însoțească o inițiativă a UE de revizuire a Directivei 2014/61/UE.

²⁴ [Setul comun de instrumente pentru conectivitate al Uniunii](#).

²⁵ Cum ar fi [Studiul privind punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor în temeiul BCRD \(SMART 2015/0066\)](#); [Cartea albă privind provocările și oportunitățile planului UE privind banda largă, Analysis Mason 2019](#).

²⁶ Cum ar fi [Raportul de sinteză din 2020 privind cele mai bune practici – Rezultatul fazei 1 a activității grupului special pentru elaborarea unui set comun de instrumente pentru conectivitate al Uniunii](#); [Raportul Comisiei Europene din 2018 privind punerea în aplicare a Directivei privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă](#); [Raportul OAREC referitor la punerea în aplicare a](#)

- **Evaluarea impactului**

Rezumatul evaluării impactului și avizul pozitiv al Comitetului de control normativ sunt disponibile pe site-ul web al Comisiei²⁷. La evaluarea impactului s-au luat în considerare următoarele opțiuni de politică:

Opțiunea 0: Scenariul de referință

Opțiunea de „statu-quo al BCRD” înseamnă că nu există nicio măsură suplimentară față de cele existente. Actuala BCRD și instrumentele conexe de reglementare și de altă natură continuă să fie puse în aplicare din prezent. Această abordare ar putea fi completată prin schimbul de bune practici, stimulat prin inițiative de schimb (de exemplu, setul de instrumente privind conectivitatea). Se presupune că, în cazul opțiunii „statu-quo”, instalarea de rețele ar continua, dar fragmentarea observată ar persista; instalarea de rețele nu ar fi atât de eficace și de eficientă pe cât ar putea fi, iar obiectivele de conectivitate pentru 2030 ar fi în pericol.

Opțiunea 1: Actualizare, clarificare și aliniere (abordare minimă)

Această opțiune propune alinierea BCRD la cod (domeniul de aplicare al VHCN în locul rețelelor de mare viteză), făcând obligatorii unele măsuri voluntare în prezent (transparență, acordarea de autorizații) și clarificând anumite dispoziții pentru a alinia interpretările diferite ale statelor membre (cum ar fi autorizațiile, proiectele finanțate din fonduri publice care fac obiectul coordonării lucrărilor civile și faptul că activele care fac obiectul obligațiilor privind PSP sau ajutoarele de stat sunt excluse de la obligațiile de acces paralele ale BCRD). Această opțiune se bazează pe ideea că o directivă ușor revizuită, în combinație cu punerea în aplicare a celor mai bune practici din setul de instrumente pentru conectivitate și cu restul cadrului de reglementare a comunicațiilor electronice, ar îmbunătăți punerea sa în aplicare. În special, această îmbunătățire ar fi realizată prin abordarea parțială a problemelor legate de lipsa de informații sau de caracterul incomplet al informațiilor cu privire la infrastructura fizică existentă, precum și de întârzierile și costurile ridicate ale procedurilor de acordare a autorizațiilor.

Alte măsuri de eliminare a mai multor bariere, care să conducă la o instalare mai rapidă și mai eficientă a rețelelor de comunicații electronice, astfel cum au fost identificate în raportul de evaluare și în consultarea publică, nu ar fi puse în aplicare.

Opțiunea 2: Extinderea și consolidarea măsurilor în comparație cu BCRD, excluderea VHCN de la obligații

Această opțiune include ceea ce se propune în cadrul opțiunii 1, dar sub forma unui regulament. În plus, extinde domeniul de aplicare al obligațiilor de acces pentru a include infrastructura fizică controlată/deținută de stat (care nu are legătură cu rețeaua) (cu excepția cazului în care aceasta ar fi disproporționată) și consolidează obligațiile privind acordarea autorizațiilor (de exemplu, termene intermediare, derogări pentru autorizațiile naționale și prelucrarea în paralel a autorizațiilor și a drepturilor de trecere). Spre deosebire de opțiunile 3 și 4, această opțiune scutește VHCN de obligațiile privind accesul și coordonarea lucrărilor civile pentru a aborda problemele legate de stimularea investițiilor (de exemplu, multiplicări ale rețelelor neviabile).

[Directivei privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă](#); [Raportul OAREC privind tariful accesului la infrastructură și la lucrările civile, în conformitate cu BCRD](#).

²⁷

Evaluarea impactului și avizul Comitetului de control normativ sunt publicate pe [site-ul EUR-Lex](#).

Opțiunea 3 (opțiunea preferată): Extinderea și consolidarea măsurilor în comparație cu BCRD cu armonizare parțială

Opțiunea 3 ar menține în mare măsură măsurile incluse în opțiunea 2 și, de asemenea, ar lua forma unui regulament (inclusiv extinderea domeniului de aplicare al obligației de a acorda acces la activele publice care nu aparțin rețelei și măsurile de autorizare). Cu toate acestea, în loc să prevadă o derogare pentru infrastructura VHCN, acesta ar stabili norme mai clare privind aspectele-cheie ale accesului la infrastructura fizică și ale coordonării lucrărilor civile (cum ar fi condițiile de acces „echitabile și rezonabile”, mijloacele alternative de acces și repartizarea costurilor pentru lucrările civile coordonate). Acesta ar aborda problema multiplicării rețelelor neviabile printr-o mai bună specificare a motivelor de refuz al accesului la infrastructura fizică sau atunci când solicitările de coordonare a lucrărilor civile ar putea fi considerate nerezonabile, limitându-le la circumstanțe mai specifice în comparație cu opțiunea 2. Astfel de norme ar fi însoțite de orientări la nivelul UE pentru a asigura o aplicare coerentă și o abordare armonizată a unor probleme similare. Această opțiune ar stabili, de asemenea, că normele și procesele de acordare a autorizațiilor ar trebui să fie coerente la nivel național, sprijinite de un „ghișeu unic” prin intermediul unui punct unic de intrare digital la nivel național, să stabilească faptul că autorizațiile ar trebui să fie aprobate tacit, dacă este posibil, și să limiteze taxele de autorizare la costurile administrative. Instalările care fac obiectul scutirilor de la obligația de a deține autorizații ar fi specificate la nivelul UE, iar coerența proceselor de autorizare ar fi asigurată la nivel național. Această abordare mai armonizată ar viza problemele legate de complexitatea ridicată, termenele și costurile de obținere a autorizațiilor.

Pentru a îmbunătăți transparența și accesul la informații, opțiunea 3 ar extinde cerințele de informare privind infrastructura fizică existentă, cu excepția cazurilor în care acest lucru ar fi disproporționat, și privind lucrările civile planificate (notificarea proactivă a tuturor lucrărilor civile planificate). Ambele seturi de informații ar trebui să fie disponibile în format digital pe platforme și, dacă este posibil, să fie interconectate. În cele din urmă, pentru a aborda lipsa unei infrastructuri interioare adecvate și accesul la aceasta, această opțiune ar prevedea obligația de a exista o infrastructură interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică și o infrastructură de fibră optică în fiecare gospodărie nouă (sau supusă unor lucrări de renovare majoră). Această opțiune ar prevedea, de asemenea, standardizarea infrastructurii fizice interioare la nivel național și orientări privind accesul la infrastructura interioară la nivelul UE.

Opțiunea 4: Extinderea și consolidarea, aplicabile integral activelor private, și armonizarea deplină

Opțiunea 4 ar introduce o armonizare maximă la nivelul UE. Regulamentul ar include toate măsurile din cadrul opțiunii 3. În plus, ar extinde obligațiile de acces și transparență la activele operatorilor privați care nu sunt operatori de rețea (de exemplu, clădirile comerciale) și obligațiile de coordonare a lucrărilor civile la proiecte care nu sunt finanțate din fonduri publice. Această opțiune ar impune crearea unei platforme digitale unice pentru infrastructura fizică existentă, pentru lucrările civile planificate și, opțional, pentru procedurile de acordare a autorizațiilor. În cele din urmă, această opțiune ar impune standardizarea infrastructurii fizice interioare la nivelul UE (în comparație cu standardizarea la nivel național în cadrul opțiunii 3).

Având în vedere toate criteriile de evaluare, este probabil ca opțiunea 3 să îndeplinească mai bine obiectivele de politică. Aceasta oferă, de asemenea, cea mai mare valoare adăugată la

nivelul UE, asigurând, în același timp, că statele membre au un rol în identificarea cazurilor specifice în care este posibil ca obligațiile să nu li se aplice (de exemplu, deoarece s-ar încadra în categoriile prevăzute în regulament în care obligațiile ar putea să nu se aplice din mai multe motive sau pentru că ar ajunge să fie disproporționate). Prin urmare, opțiunea 3 pare să echilibreze cel mai bine costurile de punere în aplicare pe termen scurt cu beneficiile pe termen mediu și să limiteze sarcinile de reglementare inutile.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Măsurile propuse sprijină REFIT și îndeplinesc obiectivele de simplificare și de reducere a sarcinii administrative. Mai multe dintre modificările propuse au scopul de a face normele și procedurile mai clare, mai raționalizate și mai simple, de a ajuta părțile să își înțeleagă cu ușurință drepturile și obligațiile și de a promova sinergiile (de exemplu, în ceea ce privește coordonarea propusă pentru renovarea clădirilor în vederea îmbunătățirii performanței energetice). Propunerea prevede, de asemenea, orientări la nivelul UE (accesul la infrastructura fizică, inclusiv la infrastructura fizică interioară, și unele criterii pentru normele privind accesul și coordonarea lucrărilor civile). Prezentele orientări ar trebui să faciliteze punerea în aplicare coerentă a normelor, precum și soluționarea eventualelor litigii.

Propunerea implică anumite costuri globale pe termen scurt, în principal pentru administrații. Acestea sunt legate de instituirea unor proceduri coerente de acordare a autorizațiilor și a unor puncte/platforme digitale de intrare pentru prelucrarea autorizațiilor și furnizarea și acordarea accesului la informații. Cu toate acestea, odată cu instituirea acestora, se preconizează că regulamentul va genera economii anuale de costuri administrative pentru operatorii de rețele de comunicații electronice (estimate la aproximativ 40 de milioane EUR pe an). Aceste economii vor proveni din îmbunătățirea accesului la rețea și la infrastructura fizică publică din afara rețelei (de aproximativ 24 de milioane EUR pe an) și din prelucrarea cererilor de acordare a autorizațiilor (de aproximativ 15 milioane EUR pe an). De asemenea, vor exista economii pentru autoritățile publice, inclusiv pentru municipalități (nu există estimări). Aceste beneficii pot fi extinse la alte sectoare (dincolo de comunicațiile electronice) dacă platformele de autorizare sunt implementate și utilizate de aceste sectoare, așa cum se întâmplă deja în mai multe state membre. În plus, societățile de construcții ar beneficia de pe urma standardelor privind infrastructura interioară și cablajul, care ar trebui să garanteze o instalare mai eficientă a „fibrei până acasă” în clădirile noi și supuse unor lucrări de renovare majoră (nu există estimări)²⁸.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea ține seama pe deplin de drepturile și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Mai precis, măsurile propuse sunt în concordanță cu articolul 16 (libertatea de a desfășura o activitate comercială), articolul 17 (dreptul de proprietate) și articolul 37 (protecția mediului).

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea de regulament nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

²⁸ Anexa 1 la studiul de sprijin elaborat de ICF SA, Wavestone SA și CEPS cu sprijinul WIK Consult GmbH și EcoAct (a se vedea nota de subsol 22), în special secțiunile 1.3, 2.3 și 4.3.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Monitorizarea punerii în aplicare se va baza pe un raport privind punerea în aplicare a regulamentului care urmează să fie prezentat Parlamentului European și Consiliului la 5 ani de la data intrării în vigoare. Acest raport va include un rezumat al impactului măsurilor și o evaluare a progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivelor sale, inclusiv dacă și în ce mod regulamentul ar putea contribui în continuare la atingerea obiectivelor în materie de conectivitate stabilite în programul de politică pentru 2030 privind deceniul digital. În acest scop, Comisia poate solicita statelor membre informații pe baza indicatorilor relevanți și a unui mecanism periodic de colectare a datelor, care va fi elaborat de Comitetul pentru comunicații instituit prin Directiva (UE) 2018/1972.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 - Obiectul și domeniul de aplicare

Articolul 1 actualizează domeniul de aplicare al Directivei din 2014 privind instalarea rețelelor de comunicații electronice, și anume de la rețelele de mare viteză la VHCN, pentru a corespunde noilor ambiții ale codului și obiectivelor în materie de conectivitate ale deceniului digital.

Articolul 2 – Definiții

Acest articol conține definiții suplimentare față de cele specificate în cod, inclusiv VHCN. Acesta extinde conceptul de „infrastructură fizică” pentru a include activele publice care nu sunt legate de rețele și introduce o nouă definiție a „cablajelor de fibră optică interioare”, precum și o trecere de la infrastructura fizică „pregătită pentru rețelele de mare viteză” la infrastructura fizică interioară „pregătită pentru rețele prin fibră optică”. În plus, având în vedere dezvoltarea rapidă a furnizorilor de infrastructură fizică fără fir, cum ar fi „societățile de turnuri”, și rolul lor din ce în ce mai semnificativ ca furnizori de acces la infrastructura fizică adecvată pentru instalarea de elemente ale rețelelor de comunicații electronice fără fir, cum ar fi 5G, definiția „operatorului de rețea” se extinde dincolo de întreprinderile care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice și operatorii altor tipuri de rețele, cum ar fi de transport, de gaz sau energie electrică, pentru a include întreprinderile care furnizează facilități asociate, care intră astfel sub incidența tuturor obligațiilor și beneficiilor prevăzute în regulament, cu excepția dispozițiilor privind infrastructura fizică interioară și accesul. De asemenea, se modifică definiția „autorizației” pentru a reflecta multiplele niveluri de decizie care există uneori pentru acordarea autorizațiilor și clarifică faptul că lucrările civile se referă la „instalarea elementelor VHCN” pentru a facilita trimiterea în întregul text.

Articolul 3 – Accesul la infrastructura fizică existentă

Articolul 3 extinde obligația de acces la infrastructura fizică care nu face parte dintr-o rețea, dar care este deținută sau controlată de organisme din sectorul public. De asemenea, acesta prevede excepții pentru anumite categorii de clădiri (de exemplu, din motive de securitate, siguranță și sănătate publică) și introduce posibilitatea ca statele membre să înființeze un organism care să coordoneze accesul la activele publice.

Acest articol clarifică motivele de refuz al accesului și evită dublarea obligațiilor de acces atunci când acestea sunt deja impuse în temeiul codului/normelor privind ajutoarele de stat pentru aceleași active.

Acesta prevede posibilitatea Comisiei de a emite orientări cu privire la aplicarea dispozițiilor privind accesul.

Acest articol se bazează, de asemenea, pe precedentul prevăzut la articolul 57 din cod pentru instalarea punctelor de acces fără fir de mici dimensiuni.

Articolul 4 – Transparența în ceea ce privește infrastructura fizică

Articolul 4 prevede obligația de furnizare a unor informații minime privind infrastructura fizică existentă de către operatorii de rețea și organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică, inclusiv informații georeferențiate, prin intermediul SIP în format electronic.

Accesul la aceste informații minime ar putea fi restricționat, de exemplu, din motive de securitate sau pentru anumite categorii de clădiri. În mod similar, obligația de a furniza informații minime nu s-ar aplica atunci când obligația ar fi disproporționată pe baza unei analize costuri-beneficii.

Articolul 5 – Coordonarea lucrărilor civile

Articolul 5 clarifică faptul că obligația de coordonare a lucrărilor civile se referă la lucrări civile care sunt „finanțate integral/parțial din fonduri publice”.

Acesta prevede că solicitările de coordonare a lucrărilor civile ar trebui depuse cu cel puțin 2 luni înainte de depunerea proiectului final și specifică situațiile în care o solicitare de coordonare a lucrărilor civile poate fi considerată nerezonabilă.

Se prevede posibilitatea Comisiei de a emite orientări cu privire la aplicarea dispozițiilor privind coordonarea lucrărilor civile.

Articolul 6 – Transparența în ceea ce privește lucrările civile planificate

Articolul 6 prevede dreptul de acces la informații minime pentru toate lucrările civile planificate (publice și private) efectuate de operatorii de rețea prin intermediul SIP în format electronic, inclusiv informațiile georeferențiate.

Un astfel de acces ar putea fi limitat, de exemplu, din motive legate de securitatea rețelelor, securitatea națională sau secrete comerciale. Obligația de transparență nu s-ar aplica în anumite circumstanțe, de exemplu în caz de urgență sau din motive de securitate națională.

Articolul prevede furnizarea timpurie și proactivă de informații minime cu privire la lucrările publice civile planificate de către toți operatorii de rețea prin intermediul SIP, pentru a facilita posibila coordonare a lucrărilor civile.

Articolul 7 – Procedurile de acordare a autorizațiilor, inclusiv a drepturilor de trecere

Articolul 7 introduce un nou principiu al normelor coerente la nivel național care reglementează condițiile și procedurile aplicabile pentru acordarea autorizațiilor, inclusiv a drepturilor de trecere. Articolul prevede obligația de a depune cererile în format electronic prin intermediul SIP.

Acesta mandatează Comisia să specifice categoriile de instalări care vor fi exceptate de la obligația de obținere a autorizațiilor prin intermediul unui act de punere în aplicare.

Articolul consolidează transparența prin faptul că nu consideră admisibile cererile de acordare a autorizațiilor pentru lucrări civile în cazul în care informațiile minime prevăzute la articolul 6 nu au fost puse la dispoziție prin intermediul unui SIP.

Acesta introduce mai multe măsuri menite să asigure că autorizațiile, inclusiv drepturile de trecere, sunt tratate în termenele legale, de exemplu, o perioadă mai scurtă pentru a considera cererea completă, aprobarea tacită sau compensarea prejudiciilor cauzate de nerespectarea termenelor.

În sfârșit, articolul prevede că taxele și redevențele pentru autorizații, inclusiv drepturile de trecere, nu pot depăși taxele administrative.

Articolul 8 – Infrastructura fizică și cablaje de fibră optică interioare

Articolul 8 autorizează infrastructura fizică interioară, punctele de acces și cablajul de fibră optică interior pentru clădirile noi și supuse unor lucrări de renovare majoră. Sunt incluse clădirile situate în spațiul utilizatorului final atunci când acestea sunt renovate pentru îmbunătățirea eficienței energetice. Derogările sunt extinse pentru a aborda posibila lipsă de proporționalitate pentru anumite spații, pe baza unei analize cost-beneficiu.

Articolul introduce obligația statelor membre de a adopta standarde/specificații tehnice și mecanisme de certificare naționale relevante. Prin intermediul acestor mecanisme de certificare, întreprinderile pot demonstra conformitatea cu standardele/specificațiile tehnice respective și se pot califica pentru eticheta „pregătit(ă) pentru rețele prin fibră optică”, în prezent obligatorie, care este condiționată de eliberarea autorizației de construire.

Articolul 9 – Accesul la infrastructura fizică interioară

Articolul 9 stabilește dreptul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice de a-și amplasa punctul terminus al rețelelor lor până la punctul de acces și de a accesa infrastructura fizică interioară existentă. Acesta prevede, de asemenea, refuzul accesului la infrastructura fizică interioară în cazul în care accesul la cablajul de fibră optică interior este furnizat în conformitate cu obligațiile impuse în temeiul codului sau este pus la dispoziție în conformitate cu clauze și condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește prețul.

Articolul prevede posibilitatea Comisiei de a emite orientări privind aplicarea dispozițiilor privind accesul la infrastructura interioară.

Articolul 10 – Digitalizarea

Articolul 10 prevede un punct unic de intrare digital la nivel național și accesul la instrumente digitale, în special atunci când există mai multe SIP sau când informațiile sunt localizate în altă parte, permițând exercitarea drepturilor și respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 11 – Soluționarea litigiilor

Această dispoziție asigură dreptul oricărei părți de a sesiza un organism național competent de soluționare a litigiilor, care trebuie să soluționeze litigiul în termene mai scurte (comparativ cele prevăzute de dispozițiile actuale ale BCRD) și să emită o decizie cu caracter obligatoriu.

Articolul 12 – Organismele competente

Articolul 12 introduce cerințe suplimentare inspirate de dispozițiile instituționale ale codului. Acestea includ: (i) imparțialitatea și independența organismelor din sectorul public care dețin/controlază infrastructura fizică; (ii) separarea structurală a organismelor de soluționare a litigiilor de SIP; (iii) exercitarea competențelor și resursele autorităților competente; și (iv) creșterea gradului de transparență a sarcinilor organismelor competente.

Acesta prevede, de asemenea, cerințe mai detaliate privind dreptul la o cale de atac, pe baza unor dispoziții similare din cod.

Articolul 13 – Procedura comitetului

Articolul 13 stabilește procedura comitetului cu Comitetul pentru comunicații instituit prin articolul 118 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/1972.

Articolele 14-18 – Dispoziții finale

Articolele 14 și 15 conțin dispoziții finale, inclusiv cu privire la sancțiuni, la monitorizare și la obligațiile de raportare. Indicatorii relevanți și un mecanism de colectare a datelor vor fi elaborați de Comitetul pentru comunicații.

Articolul 16 include măsuri tranzitorii, dacă este necesar (continuarea aplicării unor dispoziții actuale ale BCRD), având în vedere extinderea domeniului de aplicare la VHCN și aplicarea întârziată a anumitor dispoziții ale prezentului regulament. Articolele 17 și 18 includ dispoziții privind abrogarea Directivei 2014/61/UE, precum și intrarea în vigoare și aplicarea regulamentului.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind măsurile de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice gigabit și de abrogare a Directivei 2014/61/UE (Actul privind infrastructura gigabit)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
Având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁹,
Având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³⁰,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Economia digitală a schimbat profund piața internă în ultimul deceniu. Viziunea Uniunii este o economie digitală care oferă beneficii economice și sociale durabile, bazate pe o conectivitate excelentă și securizată pentru toți și pretutindeni în Europa. O infrastructură digitală de înaltă calitate, bazată pe rețele de foarte mare capacitate constituie baza în aproape toate sectoarele unei economii moderne și inovatoare. Aceasta are o importanță strategică pentru coeziunea socială și teritorială și, în general, pentru competitivitatea Uniunii și pentru poziția sa de lider în domeniul digital. Prin urmare, cetățenii, precum și sectorul privat și cel public ar trebui să aibă posibilitatea de a face parte din economia digitală.
- (2) Evoluția rapidă a tehnologiilor, creșterea exponențială a traficului în bandă largă și cererea tot mai mare de conectivitate avansată de foarte mare capacitate s-au accelerat și mai mult în timpul pandemiei de COVID-19. Drept urmare, obiectivele stabilite în Agenda digitală pentru 2010³¹ au fost îndeplinite în cea mai mare parte, dar, în același timp, nu mai sunt actuale. Ponderea gospodăriilor care au acces la viteze de internet de 30 Mbps a crescut de la 58,1 % în 2013 la 90 % în 2022. Disponibilitatea a doar 30 Mbps nu mai este adaptată exigențelor viitorului și nu mai este aliniată la noile obiective stabilite în Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului³² pentru asigurarea conectivității și a disponibilității pe scară largă a rețelelor de foarte mare capacitate. Prin urmare, în Decizia (UE) 2022/2481 a

²⁹ JO C, p.

³⁰ JO C, p.

³¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, 19.5.2010, COM(2010) 245.

³² Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

Parlamentului European și a Consiliului³³, UE a stabilit obiective actualizate pentru 2030 care corespund mai bine nevoilor de conectivitate preconizate ale viitorului, în care toate gospodăriile europene ar trebui să fie acoperite de o rețea gigabit, toate zonele populate fiind acoperite de tehnologia 5G.

- (3) Pentru atingerea acestor obiective, sunt necesare politici care să accelereze și să reducă costurile de instalare a rețelelor fixe și fără fir de foarte mare capacitate în întreaga Uniune, inclusiv planificarea și coordonarea corespunzătoare și reducerea sarcinilor administrative.
- (4) Directiva 2014/61/UE, care a fost adoptată ca răspuns la necesitatea unor politici de reducere a costurilor instalării benzii largi, a inclus măsuri privind utilizarea în comun a infrastructurii, coordonarea lucrărilor civile și reducerea sarcinilor administrative. Pentru a facilita și mai mult extinderea rețelelor de foarte mare capacitate, inclusiv a rețelelor de fibră optică și 5G, Consiliul European, în Concluziile sale privind conturarea viitorului digital al Europei din 9 iunie 2020, a solicitat un pachet de măsuri suplimentare pentru a sprijini nevoile actuale și emergente în materie de instalare a rețelelor, inclusiv prin revizuirea Directivei 2014/61/UE.
- (5) Extinderea rețelelor de foarte mare capacitate [astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972] în întreaga Uniune necesită investiții substanțiale, din care o parte semnificativă reprezintă costul lucrărilor de inginerie civilă. Utilizarea în comun a infrastructurii fizice ar limita necesitatea unor lucrări de inginerie civilă costisitoare și ar eficientiza extinderea benzii largi avansate.
- (6) O mare parte a costurilor de instalare a rețelelor de foarte mare capacitate poate fi atribuită ineficiențelor procesului de extindere legate de: (i) utilizarea infrastructurii pasive existente (cum ar fi conductele, țevile, gurile de vizitare, cabinetele, stâlpii, pilonii, instalațiile de antenă, turnurile și alte construcții de sprijin); (ii) blocajele legate de coordonarea lucrărilor civile; (iii) procedurile administrative greoaie de acordare a autorizațiilor și (iv) blocajele legate de instalarea rețelelor la interior, dificultăți care atrag obstacole financiare importante, în special în zonele rurale.
- (7) Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴, care a fost adoptată ca răspuns la necesitatea de a reduce costurile instalării benzii largi, a inclus măsuri privind utilizarea în comun a infrastructurii, coordonarea lucrărilor civile și reducerea sarcinilor administrative. Pentru a facilita și mai mult extinderea rețelelor de foarte mare capacitate, inclusiv a rețelelor de fibră optică și 5G, în Concluziile sale privind conturarea viitorului digital al Europei din 9 iunie 2020, Consiliul European a solicitat un pachet de măsuri suplimentare pentru a sprijini nevoile actuale și emergente în materie de instalare a rețelelor, inclusiv prin revizuirea Directivei 2014/61/UE.
- (8) Măsurile prevăzute în Directiva 2014/61/UE au contribuit la instalarea mai puțin costisitoare a rețelelor de comunicații electronice de mare viteză. Totuși, aceste măsuri ar trebui consolidate pentru a reduce și mai mult costurile și pentru a accelera instalarea rețelelor.
- (9) Măsurile menite să eficientizeze utilizarea infrastructurilor publice și private existente și să reducă costurile și obstacolele la realizarea de noi lucrări de inginerie civilă ar

³³ Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4).

³⁴ Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (JO L 155, 23.5.2014, p. 1).

trebui să contribuie în mod substanțial la asigurarea unei instalări rapide și extinse a rețelelor de foarte mare capacitate. Aceste măsuri ar trebui să mențină o concurență efectivă, fără a afecta siguranța, securitatea și buna funcționare a infrastructurii existente.

- (10) Unele state membre au adoptat măsuri de reducere a costurilor de extindere a rețelelor în bandă largă, inclusiv prin depășirea dispozițiilor Directivei 2014/61/UE. Cu toate acestea, măsurile respective sunt încă foarte variate de la un stat membru la altul și au condus la rezultate diferite în întreaga Uniune. Extinderea unora dintre aceste măsuri în întreaga Uniune și adoptarea de noi măsuri consolidate ar putea contribui în mod semnificativ la o mai bună funcționare a pieței unice digitale. În plus, diferențele în ceea ce privește cerințele de reglementare și punerea în aplicare inconsecventă a normelor Uniunii împiedică uneori cooperarea între societățile de utilități. Diferențele pot constitui, de asemenea, bariere la intrare pentru întreprinderile noi care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații electronice sau facilități asociate [astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972 („operatori”)]. Aceste diferențe pot, de asemenea, să elimine noi oportunități de afaceri, împiedicând dezvoltarea unei piețe interne pentru utilizarea și instalarea infrastructurilor fizice pentru rețelele de foarte mare capacitate. În plus, măsurile notificate în foile de parcurs naționale și în rapoartele de punere în aplicare adoptate de statele membre în temeiul Recomandării (UE) 2020/1307³⁵ a Comisiei nu acoperă toate domeniile Directivei 2014/61/UE și nici nu abordează toate aspectele într-un mod coerent și complet. Acest lucru este esențial în pofida faptului că este esențial să se ia măsuri pe parcursul întregului proces de extindere și în toate sectoarele pentru a obține un impact coerent și semnificativ.
- (11) Prezentul regulament urmărește să consolideze și să armonizeze drepturile și obligațiile aplicabile în întreaga Uniune pentru a accelera extinderea rețelelor de foarte mare capacitate și coordonarea transsectorială. Din cauza fragmentării persistente a piețelor comunicațiilor electronice pe piețele naționale individuale, întreprinderile care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice nu pot realiza economii de scară. Acest lucru poate avea un efect puternic în aval asupra comerțului transfrontalier și a furnizării de servicii, deoarece multe servicii pot fi furnizate numai în cazul în care există o rețea performantă adecvată la nivelul Uniunii. Deși asigură condiții de concurență echitabile îmbunătățite, prezentul regulament nu împiedică luarea de măsuri naționale în conformitate cu dreptul Uniunii care să servească la promovarea utilizării în comun a infrastructurii fizice existente sau care să permită o instalare mai eficientă a unei noi infrastructuri fizice prin completarea drepturilor și obligațiilor prevăzute în prezentul regulament. De exemplu, statele membre ar putea extinde dispozițiile privind coordonarea lucrărilor civile și la proiectele cu finanțare privată sau ar putea solicita ca mai multe informații privind infrastructura fizică sau lucrările civile planificate să fie furnizate unui punct unic de informare în format electronic, cu condiția să nu încalce dreptul Uniunii, inclusiv dispozițiile prezentului regulament.
- (12) Pentru a asigura securitatea juridică, inclusiv în ceea ce privește măsurile de reglementare specifice impuse în temeiul Directivei (UE) 2018/1972, titlul II

³⁵ Recomandarea (UE) 2020/1307 a Comisiei din 18 septembrie 2020 privind un set comun de instrumente al Uniunii pentru reducerea costului instalării rețelelor de foarte mare capacitate și asigurarea accesului în timp util și ușor pentru investiții la spectrul de frecvențe radio 5G, cu scopul de a încuraja conectivitatea în sprijinul redresării economice a Uniunii după criza provocată de pandemia de COVID-19 (JO L 305, 21.9.2020, p. 33).

capitolele II-IV și al Directivei 2002/77/CE³⁶, dispozițiile acestor directive ar trebui să prevaleze asupra prezentului regulament.

- (13) Poate fi mult mai eficient pentru operatori, în special pentru operatorii nou-intrați, să reutilizeze infrastructura fizică existentă, inclusiv cea a altor utilități, pentru a extinde rețelele de foarte mare capacitate sau facilitățile asociate. Acest lucru este valabil, în special, în zonele în care nu este disponibilă o rețea de comunicații electronice adecvată sau în care s-ar putea să nu fie fezabilă din punct de vedere economic construirea unei noi infrastructuri fizice. În plus, sinergiile dintre sectoare pot reduce în mod semnificativ necesitatea lucrărilor civile legate de instalarea rețelelor de foarte mare capacitate. Această reutilizare poate reduce, de asemenea, costurile sociale și de mediu legate de aceste lucrări, cum ar fi poluarea, zgomotul și congestionarea traficului. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice nu numai operatorilor, ci și proprietarilor sau titularilor de drepturi de utilizare a unei infrastructuri fizice extinse și omniprezente adecvate pentru a găzdui elemente ale rețelei de comunicații electronice, cum ar fi rețelele fizice de furnizare a energiei electrice, a gazului și a apei, sistemele de canalizare și de drenare, precum și de furnizare a energiei termice și serviciile de transport. În cazul titularilor de drepturi, acest lucru nu modifică niciun drept de proprietate al terților.
- (14) Pentru a îmbunătăți instalarea rețelelor de foarte mare capacitate pe piața internă, prezentul regulament ar trebui să prevadă drepturi pentru întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații electronice sau facilități asociate (inclusiv întreprinderi din sectorul public) de a accesa infrastructura fizică, indiferent de locul în care se află aceasta, în condiții echitabile și rezonabile, compatibile cu exercitarea normală a drepturilor de proprietate. Obligația de a asigura accesul la infrastructura fizică nu ar trebui să aducă atingere drepturilor proprietarului terenului sau clădirii în care se află infrastructura.
- (15) În special, ținând seama de dezvoltarea rapidă a furnizorilor de infrastructură fizică fără fir, cum ar fi „societățile de turnuri”, și de rolul lor din ce în ce mai semnificativ ca furnizori de acces la infrastructura fizică adecvată pentru instalarea de elemente ale rețelelor de comunicații electronice fără fir, cum ar fi 5G, definiția „operatorului de rețea” ar trebui extinsă dincolo de întreprinderile care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice și operatorii altor tipuri de rețele, cum ar fi de transport, de gaze sau de energie electrică, pentru a include întreprinderile care furnizează facilități asociate, care intră astfel sub incidența tuturor obligațiilor și beneficiilor prevăzute în regulament, cu excepția dispozițiilor privind infrastructura fizică interioară și accesul.
- (16) Având în vedere gradul lor scăzut de diferențiere, instalațiile fizice ale unei rețele pot adesea să găzduiască o gamă largă de elemente ale rețelei de comunicații electronice în același timp, fără a afecta serviciul principal furnizat și cu costuri minime de adaptare. Printre aceste elemente se numără cele capabile să furnizeze servicii de acces în bandă largă la viteze de cel puțin 100 Mbps, în conformitate cu principiul neutralității tehnologice. Prin urmare, infrastructura fizică destinată exclusiv să găzduiască alte elemente ale unei rețele fără a deveni ea însuși un element activ al rețelei, cum ar fi în cazul fibrei negre, poate fi, în principiu, utilizată pentru a găzdui cabluri, echipamente sau orice alt element al rețelelor de comunicații electronice, indiferent de natura utilizării sale actuale sau de identitatea proprietarului, de preocupările în materie de

³⁶ Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice ([JO L 249, 17.9.2002, p. 21](#)).

securitate sau de unele interese comerciale viitoare ale proprietarului infrastructurii. În principiu, infrastructura fizică a rețelelor publice de comunicații electronice poate fi, de asemenea, utilizată pentru a permite integrarea elementelor altor rețele. Prin urmare, în cazurile corespunzătoare, operatorii de rețele publice de comunicații electronice pot să ofere acces la propriile rețele pentru instalarea altor rețele. Fără a aduce atingere urmării interesului general specific legat de furnizarea serviciului principal, sinergiile dintre operatorii de rețea ar trebui, în același timp, să fie încurajate să contribuie la realizarea obiectivelor digitale stabilite în Decizia (UE) 2022/2481.

- (17) În absența unei excepții justificate, elementele de infrastructură fizică deținute sau controlate de organismele din sectorul public, chiar și atunci când nu fac parte dintr-o rețea, pot găzdui și elemente de rețea de comunicații electronice și ar trebui să fie accesibile pentru a facilita instalarea elementelor de rețea de foarte mare capacitate, în special rețele fără fir. Printre exemplele de elemente ale infrastructurii fizice se numără clădirile, intrările în clădiri și orice alt bun, inclusiv mobilierul stradal, cum ar fi stâlpii de iluminat, semnele de circulație, semafoarele, panourile, stațiile de autobuz, de tramvai și de metrou. Statelor membre le revine sarcina de a identifica clădirile specifice deținute sau controlate de organismele din sectorul public de pe teritoriile lor în cazul cărora obligațiile de acces nu se pot aplica, de exemplu, din motive de valoare arhitecturală, istorică, religioasă sau naturală.
- (18) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere niciunei garanții specifice necesare pentru a asigura siguranța și sănătatea publică, securitatea și integritatea rețelelor, în special a infrastructurilor critice, astfel cum sunt definite de dreptul intern, și pentru a garanta că serviciul principal furnizat de operatorul de rețea nu este afectat, în special în rețelele utilizate pentru alimentarea cu apă destinată consumului uman. Cu toate acestea, normele generale din legislația națională care interzic operatorilor de rețea să negocieze accesul la infrastructurile fizice al întreprinderilor care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice sau facilități asociate ar putea împiedica crearea unei piețe pentru accesul la infrastructura fizică. Aceste norme generale ar trebui, prin urmare, eliminate. În același timp, măsurile prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să stimuleze operatorii de utilități să acorde acces la infrastructură prin excluderea veniturilor generate din accesul la infrastructura lor fizică atunci când calculează tarifele pentru utilizatorii finali pentru activitatea sau activitățile lor principale, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.
- (19) Pentru a asigura securitatea juridică și a evita sarcinile disproporționate pentru operatorii de rețea care rezultă din aplicarea simultană a două regimuri distincte de acces la aceeași infrastructură fizică, infrastructura fizică ce face obiectul obligațiilor de acces impuse de autoritățile naționale de reglementare în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 sau al obligațiilor privind accesul care rezultă din aplicarea normelor Uniunii privind ajutoarele de stat nu ar trebui să facă obiectul obligațiilor privind accesul prevăzute în prezentul regulament atât timp cât aceste obligații privind accesul rămân în vigoare. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să fie aplicabil în cazul în care o autoritate națională de reglementare a impus o obligație de acces în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 care limitează utilizarea infrastructurii fizice în cauză. De exemplu, acest lucru s-ar putea întâmpla atunci când un operator care intenționează să conecteze stațiile de bază solicită accesul la infrastructura fizică

existentă căreia îi sunt impuse obligații pe piață pentru accesul la capacitatea dedicată la nivel de angro³⁷.

- (20) Pentru a asigura proporționalitatea și a menține stimulentele pentru investiții, un operator de rețea sau un organism din sectorul public ar trebui să aibă dreptul de a refuza accesul la infrastructura fizică specifică din motive obiective și justificate. În special, o infrastructură fizică pentru care s-a solicitat accesul ar putea fi inadecvată din punct de vedere tehnic din cauza unor circumstanțe specifice sau din cauza lipsei spațiului disponibil în prezent sau a nevoilor viitoare de spațiu care sunt demonstrate în mod suficient, de exemplu, în planurile de investiții disponibile public. Pentru a asigura proporționalitatea și a menține stimulentele pentru investiții, un operator de rețea sau un organism din sectorul public poate refuza accesul la o anumită infrastructură fizică. Pentru a evita orice posibilă denaturare a concurenței sau orice posibilă utilizare abuzivă a condițiilor de refuz al accesului, orice astfel de refuz ar trebui să fie justificat în mod corespunzător și să se bazeze pe motive obiective și detaliate. De exemplu, astfel de motive nu ar fi considerate obiective în cazul în care o întreprindere care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice a instalat o infrastructură fizică datorită coordonării lucrărilor civile cu un operator de rețea, altul decât un operator de rețea de comunicații electronice, și refuză să acorde accesul pe baza unei presupuse lipse de disponibilitate a spațiului pentru a găzdui elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate care rezultă din deciziile luate de întreprinderea aflată sub controlul său. În acest caz, ar putea apărea o denaturare a concurenței, dacă nu există o altă VHCN în zona vizată de solicitarea de acces. În mod similar, în circumstanțe specifice, partajarea infrastructurii ar putea pune în pericol siguranța sau sănătatea publică, securitatea și integritatea rețelelor, inclusiv în cazul infrastructurii critice sau ar putea compromite furnizarea serviciilor asigurate în principal prin aceeași infrastructură. În plus, în cazul în care operatorul de rețea oferă deja un mijloc alternativ viabil de acces fizic la nivel angro la rețelele de comunicații electronice care ar răspunde nevoilor solicitantului de acces, cum ar fi fibra neagră sau degruparea fibrei optice, accesul la infrastructura fizică subiacentă ar putea avea un impact economic negativ asupra modelului său de afaceri, în special asupra modelului operatorilor care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro, precum și asupra stimulentele pentru investiții. De asemenea, aceasta poate risca o dublare ineficientă a elementelor de rețea. Evaluarea caracterului echitabil și rezonabil al clauzelor și condițiilor pentru astfel de mijloace alternative de acces fizic la nivel de angro ar trebui să țină seama, printre altele, de modelul de afaceri subiacent al întreprinderii care furnizează sau autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații electronice care acordă acces și de necesitatea de a evita orice consolidare a puterii semnificative de piață, dacă există, a oricărei părți.
- (21) Pentru a facilita reutilizarea infrastructurii fizice existente, în cazul în care operatorii solicită acces într-o anumită zonă, operatorii de rețea și organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică ar trebui să facă o ofertă pentru utilizarea în comun a instalațiilor lor în condiții echitabile și rezonabile, inclusiv în ceea ce privește prețul, cu excepția cazului în care accesul este refuzat din motive obiective și justificate. Organismele din sectorul public ar trebui, de asemenea, să aibă

³⁷ Recomandarea (UE) 2020/2245 a Comisiei din 18 decembrie 2020 privind piețele relevante de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice care pot face obiectul unei reglementări *ex ante* în conformitate cu Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, 18.12.2020, C(2020) 8750, JO L 439, 29.12.2020, p. 23.

obligăția de a oferi acces în condiții nediscriminatorii. În funcție de circumstanțe, mai mulți factori ar putea influența condițiile în care se acordă un astfel de acces. Acestea includ: (i) eventualele costuri suplimentare de întreținere și adaptare; (ii) eventualele măsuri preventive de salvagardare care ar trebui adoptate pentru a limita efectele negative asupra siguranței, securității și integrității rețelelor; (iii) eventualele dispoziții specifice în materie de răspundere civilă în caz de daune; (iv) utilizarea unor eventuale subvenții publice acordate pentru construirea infrastructurii, inclusiv clauzele și condițiile specifice asociate subvenției respective sau prevăzute de legislația națională, în conformitate cu legislația Uniunii; (v) posibilitatea de a asigura sau a furniza capacitatea de infrastructură necesară pentru a îndeplini obligații de serviciu public; și (vi) eventualele constrângeri rezultate din dispoziții naționale care vizează protecția mediului, sănătatea publică, securitatea publică sau îndeplinirea obiectivelor de planificare urbană și regională.

- (22) Investițiile în infrastructura fizică a rețelelor publice de comunicații electronice sau a facilităților asociate ar trebui să contribuie în mod direct la obiectivele stabilite în Decizia (UE) 2022/2481 și să evite comportamentul oportunist. Prin urmare, orice obligație de acces la infrastructura fizică existentă sau de coordonare a lucrărilor civile ar trebui să țină seama pe deplin de o serie de factori, cum ar fi (i) viabilitatea economică a investițiilor respective, în funcție de profilul de risc al acestora; (ii) eventualele calendare ale randamentului investițiilor; (iii) eventualul impact al accesului asupra concurenței din aval și, în consecință, asupra tarifelor și asupra randamentului investițiilor; (iv) eventuala depreciere a activelor rețelei la momentul solicitării accesului; (v) eventualele argumente economice care stau la baza investiției făcute, în special în cazul infrastructurilor fizice utilizate pentru furnizarea de servicii de rețea de foarte mare capacitate; și (vi) orice posibilitate de coinstalare oferită anterior solicitantului de acces.
- (23) Este posibil ca organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică să nu dispună de resurse suficiente, de experiență sau de cunoștințele tehnice necesare pentru a se angaja în negocieri cu operatorii cu privire la acces. Pentru a facilita accesul la infrastructura fizică a acestor organisme din sectorul public, ar putea fi numit un organism care să coordoneze solicitările de acces, să ofere consiliere juridică și tehnică pentru negocierea clauzelor și condițiilor de acces și să pună la dispoziție informațiile relevante privind această infrastructură fizică prin intermediul unui punct unic de informare. Organismul de coordonare ar putea, de asemenea, să sprijine organismele din sectorul public să pregătească modele de contracte și să monitorizeze rezultatul și durata procesului de solicitare a accesului. Organismul ar putea, de asemenea, să ajute în cazul în care apar litigii privind accesul la infrastructura fizică pe care organismele din sectorul public le dețin sau le controlează.
- (24) Pentru a asigura coerența abordărilor între statele membre, Comisia, în strânsă cooperare cu Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC), ar putea oferi orientări cu privire la aplicarea dispozițiilor privind accesul la infrastructura fizică, inclusiv, dar nu numai, cu privire la aplicarea unor condiții echitabile și rezonabile. La elaborarea orientărilor, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de opiniile părților interesate și ale organismelor naționale de soluționare a litigiilor.
- (25) Operatorii ar trebui să aibă acces la informații minime privind infrastructura fizică și lucrările civile planificate în zona de instalare. Acest lucru le va permite să planifice în mod eficace instalarea rețelelor de foarte mare capacitate și să asigure utilizarea cât

mai eficientă a infrastructurii fizice existente, adecvată pentru implementarea unor astfel de rețele, precum și a lucrărilor civile planificate. Astfel de informații minime sunt o condiție prealabilă pentru evaluarea potențialului de utilizare a infrastructurii fizice existente sau de coordonare a lucrărilor civile planificate într-o anumită zonă, precum și pentru reducerea daunelor cauzate infrastructurilor fizice existente. Având în vedere numărul părților interesate implicate (care acoperă lucrările civile finanțate din fonduri publice și private, precum și infrastructura fizică existentă sau planificată) și pentru a facilita accesul la aceste informații (la nivel transsectorial și transfrontalier), operatorii de rețea și organismele din sectorul public care fac obiectul obligațiilor de transparență ar trebui să furnizeze și să mențină aceste informații minime în mod proactiv (mai degrabă decât la cerere) prin intermediul unui punct unic de informare. Acest lucru va simplifica gestionarea solicitărilor de acces la astfel de informații și va permite operatorilor să își exprime interesul în ceea ce privește accesul la infrastructura fizică sau coordonarea lucrărilor civile, pentru care calendarul este de o importanță vitală. Informațiile minime privind lucrările civile planificate ar trebui furnizate prin intermediul unui punct unic de informare de îndată ce devin disponibile operatorului de rețea în cauză și, în orice caz și în cazul în care sunt necesare autorizații, cel târziu cu 3 luni înainte de depunerea pentru prima dată a cererii de acordare a autorizației la autoritățile competente.

- (26) Informațiile minime ar trebui puse la dispoziție cu promptitudine prin intermediul punctului unic de informare, în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente, astfel încât operatorii să își poată depune solicitările de informații. Punctul unic de informare ar trebui să conștie într-un registru de informații în format electronic, în care informațiile să poată fi accesate și solicitările să poată fi formulate online utilizând instrumente digitale, cum ar fi pagini web, aplicații digitale și platforme digitale. Informațiile puse la dispoziție pot fi limitate la asigurarea securității și integrității rețelei, în special a infrastructurii critice, a securității naționale sau la protejarea secretelor comerciale și de afaceri legitime. Punctul unic de informare nu trebuie să găzduiască informațiile atât timp cât se asigură că sunt disponibile linkuri către alte instrumente digitale, cum ar fi portalurile web, platformele digitale sau aplicațiile digitale, unde sunt stocate informațiile. Punctul unic de informare poate oferi funcționalități suplimentare, cum ar fi accesul la informații suplimentare sau sprijin pentru prelucrarea solicitărilor de acces la infrastructura fizică existentă sau pentru coordonarea lucrărilor civile.
- (27) În plus, dacă solicitarea este rezonabilă și, în special, dacă acest lucru este necesar pentru partajarea unor infrastructuri fizice existente sau pentru coordonarea unor lucrări civile, operatorilor ar trebui să li se acorde posibilitatea de a efectua inspecții la fața locului și de a solicita informații cu privire la lucrările civile planificate, în condiții transparente, proporționale și nediscriminatorii și fără a aduce atingere măsurilor de salvagardare adoptate pentru a asigura securitatea și integritatea rețelelor, precum și protejarea confidențialității și a secretelor comerciale și de afaceri.
- (28) Ar trebui stimulată transparența avansată a lucrărilor civile planificate, prin intermediul punctelor unice de informare. Acest lucru poate fi realizat prin redirectionarea cu ușurință a operatorilor către astfel de informații ori de câte ori sunt disponibile. Transparența ar trebui, de asemenea, asigurată prin condiționarea cererilor de acordare a autorizațiilor de publicarea prealabilă a informațiilor privind lucrările civile planificate prin intermediul unui punct unic de informare.
- (29) Marja de apreciere pe care o păstrează statele membre pentru a aloca funcțiile punctelor unice de informare mai multor organisme competente nu ar trebui să

afecteze capacitatea acestora de a îndeplini în mod eficace aceste funcții. În cazul în care într-un stat membru sunt înființate mai multe puncte unice de informare, un punct unic de intrare digital la nivel național constând într-o interfață comună pentru utilizatori ar trebui să asigure accesul neîntrerupt la toate punctele unice de informare prin mijloace electronice. Punctul unic de informare ar trebui să fie complet digitalizat și să ofere un acces facil la instrumentele digitale relevante. Acest lucru va permite operatorilor de rețea și organismelor din sectorul public să își exercite drepturile și să respecte obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Aceasta include accesul rapid la informațiile minime privind infrastructura fizică existentă și lucrările civile planificate, procedurile administrative electronice de acordare a autorizațiilor și a drepturilor de trecere, precum și condițiile și procedurile aplicabile. Ca parte a acestor informații minime, punctul unic de informare ar trebui să ofere acces la informațiile georeferențiate privind amplasarea infrastructurii fizice existente și a lucrărilor civile planificate. Pentru a facilita acest lucru, statele membre ar trebui să furnizeze instrumente digitale automatizate pentru transmiterea informațiilor georeferențiate și a instrumentelor de conversie în formatele de date compatibile. Acestea ar putea fi puse la dispoziția operatorilor de rețea și a organismelor din sectorul public responsabile cu furnizarea acestor informații prin intermediul punctului unic de informare. În plus, în cazul în care datele de localizare georeferențiate sunt disponibile prin intermediul altor instrumente digitale, cum ar fi geoportalul INSPIRE în temeiul Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, punctul unic de informare ar putea oferi un acces ușor la aceste informații.

- (30) Pentru a asigura proporționalitatea și securitatea, cerința de a furniza informații privind infrastructura fizică existentă prin intermediul punctului unic de informare nu trebuie să se aplice din aceleași motive ca cele care justifică refuzul unei solicitări de acces. În plus, furnizarea de informații privind infrastructura fizică existentă prin intermediul punctului unic de informare ar putea fi, în cazuri foarte specifice, împovărătoare sau disproporționată pentru operatorii de rețea și pentru organismele din sectorul public. Această situație ar putea apărea, de exemplu, în cazul în care cartografierea activelor relevante nu este încă disponibilă sau ar fi foarte costisitoare ori în cazul în care se preconizează că numărul solicitărilor de acces va fi foarte scăzut în anumite zone ale unui stat membru sau în ceea ce privește anumite infrastructuri fizice specifice. În cazul în care se pare că furnizarea de informații este disproporționată pe baza unei analize cost-beneficiu detaliate, operatorii de rețea și organismele din sectorul public nu ar trebui să fie obligate să furnizeze astfel de informații. Statele membre ar trebui să efectueze o astfel de analiză cost-beneficiu detaliată pe baza unei consultări cu părțile interesate cu privire la solicitarea accesului la infrastructura fizică existentă, iar analiza ar trebui actualizată periodic. Procesul de consultare și rezultatul acestuia ar trebui făcute publice, iar infrastructura fizică specifică care trebuie să fie exceptată de la această obligație ar trebui notificată Comisiei.
- (31) Pentru a asigura coerența, organismele competente care îndeplinesc funcțiile punctului unic de informare, autoritățile naționale de reglementare care își îndeplinesc sarcinile în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 sau alte autorități competente, cum ar fi autoritățile naționale, regionale sau locale responsabile cu cadastrul sau cu punerea în aplicare a Directivei 2007/2/CE (INSPIRE), după caz, ar trebui să se consulte și să coopereze între ele. Scopul unei astfel de cooperări ar trebui să fie reducerea la

³⁸ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

minimum a eforturilor de respectare a obligațiilor de transparență pentru operatorii de rețea și organismele din sectorul public, inclusiv pentru întreprinderile desemnate cu putere semnificativă pe piață (operatori „PSP”), pentru a pune la dispoziție informații cu privire la infrastructura lor fizică; În cazul în care este necesar un set diferit de date privind infrastructura fizică a operatorului PSP, o astfel de cooperare ar trebui să aibă ca rezultat stabilirea unor interconexiuni și sinergii utile între baza de date legată de PSP și punctul unic de informare și practicile comune proporționale de colectare a datelor și de furnizare a datelor pentru a obține rezultate ușor de comparat. Cooperarea ar trebui, de asemenea, să vizeze facilitarea accesului la informații privind infrastructura fizică, având în vedere circumstanțele naționale. În cazul în care obligațiile de reglementare sunt modificate sau retrase, părțile afectate ar trebui să poată conveni asupra celor mai bune soluții pentru a adapta colectarea și furnizarea de date privind infrastructura fizică la noile cerințe de reglementare aplicabile.

- (32) Obligația de transparență pentru coordonarea lucrărilor civile nu trebuie să se aplice lucrărilor civile din motive de securitate națională sau în situații de urgență. Această situație ar putea fi valabilă pentru lucrările civile executate în cazul în care există un risc de pericol public ca urmare a proceselor de degradare a lucrărilor de inginerie civilă și a instalațiilor asociate acestora, care sunt cauzate de factori naturali sau umani distructivi și sunt necesare pentru a asigura siguranța sau demolarea acestora. Din motive de transparență, statele membre ar trebui să notifice Comisiei tipurile de lucrări civile care se încadrează în aceste circumstanțe și să le publice prin intermediul unui punct unic de informare.
- (33) Pentru a asigura economii semnificative și a reduce la minimum inconveniente pentru zona afectată de instalarea de noi rețele de comunicații electronice, ar trebui interzise constrângerile normative care împiedică, ca regulă generală, negocierea între operatorii de rețea a unor acorduri de coordonare a lucrărilor civile în vederea instalării de rețele de foarte mare capacitate. În cazul în care lucrările civile nu sunt finanțate din fonduri publice, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității operatorilor de rețea de a încheia acorduri de coordonare a lucrărilor civile în conformitate cu propriile planuri de investiții și de afaceri și cu calendarul preferat.
- (34) Statele membre ar trebui să maximizeze rezultatele lucrărilor civile finanțate integral sau parțial din fonduri publice, prin exploatarea externalităților pozitive ale acestor lucrări în toate sectoarele și prin asigurarea unor oportunități egale de partajare a infrastructurii fizice disponibile și planificate pentru instalarea rețelelor de foarte mare capacitate. Obiectivul principal al lucrărilor civile finanțate din fonduri publice nu ar trebui să fie afectat negativ. Cu toate acestea, operatorul de rețea care execută direct sau indirect lucrările civile în cauză ar trebui să răspundă solicitărilor oportune și rezonabile de coordonare a instalării elementelor rețelelor de foarte mare capacitate (de exemplu, prin intermediul unui subcontractant), în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente. De exemplu, operatorul solicitant ar trebui să acopere orice costuri suplimentare, inclusiv pe cele cauzate de întârzieri, și să mențină modificările aduse planurilor inițiale la un nivel minim. Aceste dispoziții nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a rezerva capacitate pentru rețelele de comunicații electronice, chiar și în absența unor solicitări specifice. Acest lucru va permite statelor membre să răspundă cererii viitoare de infrastructuri fizice pentru a maximiza valoarea lucrărilor civile sau să adopte măsuri care să acorde drepturi similare operatorilor altor tipuri de rețele, cum ar fi de transport, gaze sau energie electrică, pentru a coordona lucrările civile.

- (35) În unele cazuri, în special pentru instalări în zone rurale, îndepărtate sau slab populate, obligația de a coordona lucrările civile ar putea pune în pericol viabilitatea financiară a unor astfel de instalări și, în cele din urmă, ar putea descuraja investițiile realizate în condițiile pieței. Prin urmare, o solicitare adresată unei întreprinderi care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații electronice să coordoneze lucrări civile ar putea fi considerată nerezonabilă în anumite circumstanțe. Acest lucru ar trebui să fie valabil, în special, în cazul în care întreprinderea solicitantă care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele de comunicații electronice nu și-a exprimat intenția de a instala rețele de foarte mare capacitate în zona respectivă (fie ca o nouă instalare, o modernizare sau o extindere a unei rețele) și dacă a existat o previziune sau o invitație de a declara intenția de a instala rețele de foarte mare capacitate în zonele desemnate [în conformitate cu articolul 22 din Directiva (UE) 2018/1972] sau o consultare publică în temeiul normelor Uniunii privind ajutoarele de stat. În cazul în care au avut loc mai multe dintre aceste previziuni, invitații și/sau consultări publice, ar trebui luată în considerare numai lipsa exprimării interesului la cea mai recentă ocazie care acoperă perioada în care se face solicitarea de coordonare a lucrărilor civile. Pentru a asigura posibilitatea de a accesa în viitor infrastructura instalată, întreprinderea care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații electronice care execută lucrări civile ar trebui să garanteze că va instala o infrastructură fizică cu o capacitate suficientă, ținând seama de orientările furnizate de Comisie. Acest lucru nu aduce atingere normelor și condițiilor aferente alocării de fonduri publice și nici aplicării normelor privind ajutoarele de stat.
- (36) Pentru a asigura coerența abordărilor, Comisia, în strânsă cooperare cu Organismul autorităților europene de reglementare (OAREC), ar putea oferi orientări cu privire la aplicarea dispozițiilor privind coordonarea lucrărilor civile, inclusiv, dar nu numai, cu privire la repartizarea costurilor. La elaborarea orientărilor, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de opiniile părților interesate și ale organismelor naționale de soluționare a litigiilor.
- (37) Coordonarea eficientă poate contribui la reducerea costurilor și a întârzierilor, precum și a întreruperii instalării, care pot fi cauzate de probleme la fața locului. Un exemplu în care coordonarea lucrărilor civile poate oferi beneficii clare sunt proiectele transsectoriale de instalare a coridoarelor 5G de-a lungul rutelor de transport, cum ar fi căile rutiere, feroviare și căile navigabile interioare. De asemenea, aceste proiecte pot necesita adesea coordonarea proiectării sau proiectarea în comun pe baza unei cooperări timpurii între participanții la proiect. Ca parte a proiectării în comun, părțile în cauză pot conveni în prealabil asupra căilor de instalare a infrastructurii fizice și asupra tehnologiei și echipamentelor care urmează să fie utilizate, înainte de coordonarea lucrărilor civile. Prin urmare, solicitarea de coordonare a lucrărilor civile ar trebui depusă cât mai curând posibil.
- (38) În vederea protejării intereselor generale naționale și ale Uniunii, pot fi necesare mai multe autorizații diferite pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de comunicații electronice sau ale facilităților asociate. Acestea pot include excavări, construcții, autorizații de urbanism, de mediu și de alt tip, precum și drepturi de trecere. Numărul de autorizații și de drepturi de trecere necesare pentru instalarea diferitelor tipuri de rețele de comunicații electronice sau a facilităților asociate, precum și caracterul local al instalării ar putea implica aplicarea unor proceduri și condiții diferite, ceea ce poate cauza dificultăți în instalarea rețelei. Prin urmare, pentru a facilita instalarea, toate normele privind condițiile și procedurile aplicabile acordării autorizațiilor și drepturilor de trecere ar trebui să fie raționalizate și coerente la nivel național.

Garantând dreptul fiecărei autorități competente de a fi implicată și de a-și menține prerogativele decizionale în conformitate cu principiul subsidiarității, ar trebui ca toate informațiile privind procedurile și condițiile generale aplicabile acordării autorizațiilor pentru lucrări civile sau drepturilor de trecere să fie puse la dispoziție prin punctele unice de informare. Acest lucru ar putea reduce complexitatea și spori eficiența și transparența pentru toți operatorii și, în special, pentru operatori noi și pe cei de dimensiuni mai mici care nu sunt activi în zona respectivă. În plus, operatorii ar trebui să aibă dreptul de a-și depune solicitările de acordare a autorizațiilor și a drepturilor de trecere în format electronic prin intermediul unui punct unic de informare. Întreprinderile respective ar trebui, de asemenea, să poată obține informații în format electronic cu privire la stadiul solicitărilor lor și pentru a verifica dacă acestea au fost aprobate sau refuzate.

- (39) Procedurile de acordare a autorizațiilor nu ar trebui să constituie obstacole în calea investițiilor sau să afecteze piața internă. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în termen de 4 luni de la primirea unei solicitări complete de acordare a unei autorizații, este pusă la dispoziție o decizie privind acordarea sau neacordarea autorizațiilor pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate. Acest lucru nu aduce atingere altor termene sau obligații specifice prevăzute pentru buna desfășurare a procedurii, care sunt aplicabile procedurii de acordare a autorizațiilor în conformitate cu dreptul intern sau cu dreptul Uniunii. Autoritățile competente nu ar trebui să restricționeze, să împiedice sau să facă mai puțin atractivă din punct de vedere economic instalarea rețelelor de foarte mare capacitate sau a facilităților asociate. Mai precis, acestea nu ar trebui să împiedice ca procedurile de acordare a autorizațiilor și a drepturilor de trecere să se desfășoare în paralel, atunci când este posibil, sau să solicite operatorilor să obțină un tip de autorizație înainte de a putea solicita alte tipuri de autorizații. Autoritățile competente ar trebui să justifice orice refuz de a acorda autorizații sau drepturi de trecere care țin de competența lor, pe baza unor condiții obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.
- (40) Pentru a evita întârzierile nejustificate, autoritățile competente trebuie să stabilească dacă solicitarea de acordare a autorizației este completă în termen de 15 zile de la primirea acesteia. Solicitarea de acordare a autorizației ar trebui considerată completă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă invită solicitantul să furnizeze informațiile care lipsesc în termenul respectiv. Din motive de egalitate de tratament și transparență, autoritățile competente nu ar trebui să considere că solicitările de acordare a autorizațiilor pentru lucrările civile sunt admisibile dacă informațiile minime solicitate în temeiul prezentului regulament nu au fost puse la dispoziție prin intermediul unui punct unic de informare în termen de 3 luni înainte de transmiterea primei solicitări de acordare a autorizației către autoritățile competente. În cazul în care, pe lângă autorizații, sunt necesare drepturi de trecere pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate, autoritățile competente ar trebui, prin derogare de la articolul 43 din Directiva (UE) 2018/1972, să acorde astfel de drepturi de trecere în termen de 4 luni de la primirea solicitării. Alte drepturi de trecere care nu sunt necesare în legătură cu autorizațiile pentru lucrări civile ar trebui să fie acordate în continuare în termen de 6 luni, în conformitate cu articolul 43 din Directiva (UE) 2018/1972. Operatorii care suferă prejudicii din cauza acordării cu întârziere de către o autoritate competentă a autorizațiilor sau a drepturilor de trecere în termenele aplicabile ar trebui să aibă dreptul la despăgubiri.

- (41) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 7 din prezentul regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁹. Derogările de la cerința privind autorizațiile stabilite la nivelul Uniunii prin intermediul unui act de punere în aplicare ar putea fi aplicate diferitelor categorii de infrastructură (cum ar fi pilonii, antenele, stâlpii și cablurile subterane) în anumite condiții specifice, pentru care pot fi solicitate inițial autorizații de construcție, autorizații de excavare sau alte tipuri de autorizații. Acestea ar putea fi aplicate, de asemenea, modernizărilor tehnice ale lucrărilor sau instalațiilor de întreținere existente, lucrărilor civile de mici dimensiuni, cum ar fi șanțurile, și reînnoirii autorizațiilor.
- (42) Pentru a se asigura că procedurile de acordare a acestor autorizații și a drepturilor de trecere sunt finalizate în termene rezonabile, astfel cum reiese din anumite modernizări și bune practici administrative la nivel național, este necesar să se elaboreze principii de simplificare administrativă. Aceasta ar trebui să includă, printre altele, limitarea obligației de autorizare prealabilă la cazurile în care aceasta este esențială și introducerea aprobării tacite de către autoritățile competente după expirarea unei anumite perioade de timp. În plus, categoriile de instalări exceptate de la obligația de obținere a autorizațiilor în temeiul dreptului Uniunii nu ar trebui să mai facă obiectul autorizațiilor în temeiul dreptului intern.
- (43) Pentru a facilita instalarea elementelor rețelelor de foarte mare capacitate, orice taxă aferentă unei autorizații, alta decât drepturile de trecere, ar trebui să se limiteze la costurile administrative legate de prelucrarea solicitării de acordare a autorizației în conformitate cu principiile stabilite la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/1972. În cazul drepturilor de trecere, se aplică dispozițiile prevăzute la articolele 42 și 43 din Directiva (UE) 2018/1972.
- (44) Pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite în Decizia (UE) 2022/2481, este necesar ca, până în 2030, toți utilizatorii finali de la un punct fix să fie acoperiți de o rețea gigabit până la punctul terminus al rețelei și toate zonele populate sunt acoperite de rețele fără fir de mare viteză de ultimă generație cu o performanță cel puțin echivalentă cu 5G, în conformitate cu principiul neutralității tehnologice. Ar trebui facilitată furnizarea de rețele gigabit până la utilizatorul final, în special prin intermediul infrastructurii fizice interioare pregătite pentru rețele prin fibră optică. Furnizarea de miniconducte în timpul construcției unei clădiri presupune costuri incrementale limitate, în timp ce echiparea clădirilor cu infrastructura pentru rețele gigabit poate reprezenta o parte semnificativă din costul instalării unei rețele gigabit. Prin urmare, toate clădirile noi sau clădirile supuse unor lucrări de renovare majoră ar trebui să fie echipate cu infrastructură fizică și cablaj de fibră optică interior, care să permită conectarea utilizatorilor finali la viteze de nivelul gigabiților. Imobilele de locuințe colective noi și imobilele de locuințe colective care sunt supuse unor lucrări de renovare majoră ar trebui, de asemenea, să fie echipate cu un punct de acces, accesibil uneia sau mai multor întreprinderi care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații electronice. În plus, dezvoltatorii imobiliari ar trebui să prevadă instalarea de conducte goale, de la fiecare locuință către punctul de acces, amplasate în interiorul sau în afara imobilului de locuințe colective. Renovările majore ale clădirilor existente în spațiul utilizatorului final pentru îmbunătățirea performanței energetice (în

³⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

conformitate cu Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁰) oferă, de asemenea, posibilitatea de a dota aceste clădiri cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică, cu cablaj de fibră optică interior și, în cazul imobilelor de locuințe colective, cu un punct de acces.

- (45) Perspectiva echipării unei clădiri cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică, un punct de acces sau o cablaj de fibră optică interior poate fi considerată disproporționată în ceea ce privește costurile, și anume pentru locuințele individuale noi sau pentru clădirile supuse unor lucrări de renovare majoră. Aceasta se poate baza pe motive obiective, cum ar fi estimări personalizate ale costurilor, motive economice legate de amplasament sau motive legate de conservarea patrimoniului urban sau de mediu (de exemplu, pentru anumite categorii de monumente).
- (46) Potențialii cumpărători și locatari ar trebui să fie în măsură să identifice clădirile care sunt echipate cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică, un punct de acces și cablajul de fibră optică interior și care, prin urmare, au un potențial considerabil de reducere a costurilor. De asemenea, ar trebui promovată pregătirea clădirilor pentru rețele prin fibră optică. Prin urmare, statele membre ar trebui să elaboreze o etichetă obligatorie „pregătit(ă) pentru rețele prin fibră optică” pentru clădirile echipate cu o astfel de infrastructură, un punct de acces și cablajul de fibră optică interior, în conformitate cu prezentul regulament.
- (47) Întreprinderile care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații electronice care instalează rețele gigabit într-o anumită zonă ar putea realiza economii de scară semnificative dacă ar putea să își amplaseze punctul terminus al rețelei în punctul de acces al clădirii prin utilizarea infrastructurii fizice existente și refacerea zonei afectate. Acest lucru ar trebui să fie posibil indiferent dacă un abonat și-a manifestat explicit interesul pentru serviciul respectiv în acel moment și cu condiția ca impactul asupra proprietății private să fie redus la minimum. Odată ce punctul terminus al rețelei este amplasat în punctul de acces, conectarea unui client nou poate fi realizată la un cost semnificativ mai redus, în special prin accesarea unui segment vertical al infrastructurii pregătite pentru rețele prin fibră optică din interiorul clădirii, atunci când aceasta există deja. Respectivul obiectiv este, de asemenea, îndeplinit atunci când clădirea este deja echipată cu o rețea gigabit la care accesul este asigurat tuturor furnizorilor de rețele publice de comunicații care au un abonat activ în clădire, pe baza unor clauze și condiții transparente, proporționale și nediscriminatorii. Astfel de cazuri ar putea surveni, în special, în statele membre care au luat măsuri în temeiul articolului 44 din Directiva (UE) 2018/1972.
- (48) Pentru a contribui la asigurarea disponibilității rețelelor gigabit pentru utilizatorii finali, clădirile noi și clădirile supuse unor lucrări de renovare majoră ar trebui să fie echipate cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică, cu cablaj de fibră optică interior și, în cazul imobilelor de locuințe colective, cu un punct de acces. Statele membre ar trebui să aibă un anumit grad de flexibilitate în vederea realizării acestui obiectiv. Prin urmare, prezentul regulament nu urmărește să armonizeze normele privind costurile conexe, inclusiv recuperarea costurilor de echipare a clădirilor cu infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică, cablaj de fibră optică interior și un punct de acces.
- (49) În conformitate cu principiul subsidiarității și pentru a ține seama de circumstanțele naționale, statele membre ar trebui să adopte standardele sau specificațiile tehnice

⁴⁰ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

necesare în scopul echipării clădirilor nou construite sau care au fost supuse unor lucrări de renovare majoră cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică și cu cablaj de fibră optică interior; și a imobilelor de locuințe colective noi sau supuse unor lucrări de renovare majoră, cu un punct de acces. Standardele sau specificațiile tehnice respective ar trebui să stabilească cel puțin: specificațiile punctului de acces al clădirii; specificațiile interfeței de fibră optică; specificațiile cablurilor; specificațiile prizelor; specificații pentru țevi sau microconducte; specificațiile tehnice necesare pentru a preveni interferența cu cablajul electric și raza minimă de îndoire. Statele membre ar trebui să condiționeze eliberarea autorizațiilor de construire de conformitatea proiectului relevant al unei clădiri noi sau de lucrări de renovare majoră care necesită o autorizație de construire cu standardele sau specificațiile tehnice pe baza unui raport de testare certificat. Statele membre ar trebui, de asemenea, să instituie sisteme de certificare cu scopul de a demonstra conformitatea cu standardele sau specificațiile tehnice, precum și pentru a se califica pentru eticheta „pregătit(ă) pentru rețele prin fibră optică”. În plus, pentru a evita o creștere a birocrăției legate de sistemul de certificare instituit în temeiul prezentului regulament, statele membre ar trebui să țină seama de cerințele procedurale aplicate sistemelor de certificare în temeiul Directivei 2010/31/UE și, de asemenea, să ia în considerare posibilitatea de a permite lansarea combinată a ambelor proceduri de solicitare.

- (50) Având în vedere avantajele sociale care decurg din incluziunea digitală și luând în considerare aspectele economice legate de instalarea rețelelor de foarte mare capacitate, în cazurile în care nu există nici infrastructuri pasive sau active pregătite pentru rețele prin fibră optică care să deservească spațiile utilizatorilor finali, nici alternative la furnizarea de rețele de foarte mare capacitate către un abonat, orice furnizor de rețele publice de comunicații ar trebui să aibă dreptul de a amplasa punctul terminus al propriei rețele într-un spațiu privat, pe cheltuială proprie, dacă este redus la minimum impactul asupra proprietății private, de exemplu, dacă este posibil, prin reutilizarea infrastructurii fizice existente disponibile în clădire sau prin asigurarea refacerii complete a zonelor afectate.
- (51) Solicitățile de acces la infrastructura fizică interioară ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în timp ce o solicitare de acces la cablajul de fibră optică trebuie să intre sub incidența Directivei (UE) 2018/1972. În plus, accesul la infrastructura fizică interioară ar putea fi refuzat dacă accesul la cablajul de fibră optică interior este pus la dispoziție în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește prețul.
- (52) Pentru a asigura coerența abordărilor, Comisia, în strânsă cooperare cu OAREC, ar putea oferi orientări cu privire la aplicarea dispozițiilor privind accesul la infrastructura fizică interioară, inclusiv, dar nu numai, cu privire la clauzele și condițiile acestuia. La elaborarea orientărilor, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de opiniile părților interesate și ale organismelor naționale de soluționare a litigiilor.
- (53) Pentru a încuraja modernizarea și agilitatea procedurilor administrative și pentru a reduce costurile și timpul alocat procedurilor de instalare a rețelelor de foarte mare capacitate, serviciile punctelor unice de informare ar trebui să fie furnizate integral online. În acest scop, punctele unice de informare ar trebui să ofere un acces facil la instrumentele digitale necesare, cum ar fi portaluri web, platforme digitale și aplicații digitale. Instrumentele ar trebui să ofere acces în mod eficient la informațiile minime privind infrastructura fizică existentă și lucrările civile planificate, precum și

posibilitatea de a solicita informații. Astfel de instrumente digitale ar trebui, de asemenea, să ofere acces la procedurile administrative electronice de acordare a autorizațiilor și a drepturilor de trecere, precum și la informațiile conexe privind condițiile și procedurile aplicabile. În cazul în care într-un stat membru sunt înființate mai multe puncte unice de informare, toate punctele unice de informare ar trebui să fie accesibile cu ușurință și fără probleme, prin mijloace electronice, prin intermediul unui punct unic de intrare digital la nivel național. Acest punct de intrare ar trebui să aibă o interfață comună pentru utilizatori care să asigure accesul la punctele unice de informare online. Punctul unic de intrare digital la nivel național ar trebui să faciliteze interacțiunea dintre operatori și autoritățile competente care îndeplinesc funcții de puncte unice de informare.

- (54) Statelor membre ar trebui să li se permită să se bazeze pe instrumente digitale, cum ar fi portalurile web, platformele digitale și aplicațiile digitale care ar putea fi deja disponibile la nivel local, regional sau național, și, dacă este necesar, să le îmbunătățească, pentru a asigura funcțiile punctului unic de informare, cu condiția ca acestea să respecte obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Aceasta include accesul prin intermediul unui punct unic de intrare digital la nivel național și disponibilitatea tuturor funcționalităților prevăzute în prezentul regulament. Pentru a respecta principiul „doar o singură dată” privind reducerea la minimum a datelor și principiul exactității, statelor membre ar trebui să li se permită să integreze mai multe platforme sau aplicații digitale care să sprijine punctele unice de informare, după caz. De exemplu, platformele digitale sau aplicațiile care sprijină punctele unice de informare privind infrastructura fizică existentă ar putea fi interconectate sau integrate complet sau parțial cu cele pentru lucrările civile planificate și pentru acordarea autorizațiilor.
- (55) Pentru a asigura eficacitatea punctelor unice de informare prevăzute în prezentul regulament, statele membre ar trebui să asigure resurse adecvate, precum și informații relevante ușor accesibile privind o anumită zonă geografică. Informațiile ar trebui să fie prezentate cu nivelul adecvat de detaliere pentru a maximiza eficiența în ceea ce privește sarcinile atribuite, inclusiv în cadastrul local. În acest sens, statele membre ar putea lua în considerare posibilele sinergii și economii de scară cu ghișeele unice în sensul articolului 6 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴¹ și alte soluții de e-guvernare planificate sau existente, pentru a clădi pe structurile existente și a maximiza avantajele utilizatorilor. În mod similar, portalul digital unic prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului⁴² ar trebui să facă legătura cu punctele unice de informare.
- (56) Costurile aferente înființării punctului unic de intrare digital la nivel național, a punctelor unice de informare și a instrumentelor digitale necesare pentru respectarea dispozițiilor prezentului regulament ar putea fi eligibile integral sau parțial pentru sprijin financiar în cadrul fondurilor Uniunii, cum ar fi Fondul european de dezvoltare regională – obiectiv specific: o Europă mai competitivă și mai inteligentă, prin promovarea unei transformări economice inovatoare și inteligente și a conectivității

⁴¹ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ([JO L 376, 27.12.2006, p. 36](#)).

⁴² Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 ([JO L 295, 21.11.2018, p. 1](#)).

TIC regionale⁴³; programul Europa digitală⁴⁴ – obiectiv specific: implementarea și utilizarea optimă a capacităților digitale și a interoperabilității și a Mecanismului de redresare și reziliență⁴⁵ – pilonii privind transformarea digitală și creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, inclusiv coeziunea economică, locurile de muncă, productivitatea, competitivitatea, cercetarea, dezvoltarea și inovarea, precum și buna funcționare a pieței interne cu IMM-uri puternice, cu condiția ca acestea să respecte obiectivele și criteriile de eligibilitate din cadrul acestuia.

- (57) În cazul unui dezacord cu privire la condițiile tehnice și comerciale în cursul negocierilor comerciale privind accesul la infrastructura fizică sau coordonarea lucrărilor civile, fiecare parte ar trebui să fie în măsură să solicite unui organism național de soluționare a litigiilor să impună părților o soluție pentru a evita refuzurile nejustificate de a da curs solicitării sau impunerea unor condiții nerezonabile. Atunci când stabilește prețurile de acordare a accesului la lucrările civile coordonate sau de partajare a costurilor pentru acestea, organismul de soluționare a litigiilor ar trebui să se asigure că furnizorul de acces și operatorii de rețea care planifică lucrări civile au posibilitatea echitabilă de a-și recupera costurile suportate pentru furnizarea accesului la infrastructura lor fizică sau pentru coordonarea lucrărilor civile planificate. Aceasta ar trebui să țină seama de orientările corespunzătoare ale Comisiei, de orice condiții naționale specifice, de structurile tarifare instituite și de orice impunere anterioară de măsuri corective de către o autoritate națională de reglementare. Organismul de soluționare a litigiilor ar trebui, de asemenea, să ia în considerare impactul accesului solicitat sau al coordonării lucrărilor civile planificate asupra planului de afaceri al furnizorului de acces sau al operatorilor de rețea care planifică lucrări civile, inclusiv investițiile făcute sau planificate de aceștia, în special investițiile în infrastructura fizică la care se referă solicitarea.
- (58) Pentru a evita întârzierile în ceea ce privește instalarea rețelei, organismul național de soluționare a litigiilor ar trebui să soluționeze litigiul prompt, în orice caz, cel târziu în termen de 4 luni de la primirea solicitării de soluționare a litigiului în cazul litigiilor privind accesul la infrastructura fizică existentă și în termen de 1 lună atunci când se referă la transparență în ceea ce privește infrastructura fizică, coordonarea lucrărilor civile planificate și lucrările civile planificate. Circumstanțele excepționale care justifică o întârziere în soluționarea unui litigiu ar putea fi independente de controlul organismelor de soluționare a litigiilor, cum ar fi informațiile sau documentele insuficiente necesare pentru luarea unei decizii, inclusiv opiniile altor autorități competente care trebuie consultate sau complexitatea ridicată a dosarului.
- (59) În cazul în care apar litigii cu privire la accesul la infrastructura fizică, la lucrările civile planificate sau la informațiile referitoare la acestea în vederea instalării de rețele de foarte mare capacitate, organismul de soluționare a litigiilor ar trebui să aibă competența de a soluționa astfel de litigii printr-o decizie cu caracter obligatoriu. În orice caz, deciziile unui astfel de organism nu ar trebui să aducă atingere posibilității oricărei părți de a sesiza o instanță sau de a aplica un mecanism de conciliere prealabil

⁴³ Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune (JO L 231, 30.6.2021, p. 60).

⁴⁴ Articolul 8 din Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a programului „Europa digitală” și de abrogare a Deciziei (UE) 2015/2240 (JO L 166, 11.5.2021, p. 1).

⁴⁵ Articolul 3 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

sau paralel pentru soluționarea formală a litigiilor, care ar putea lua forma medierii sau a unei runde suplimentare de schimburi.

- (60) În conformitate cu principiul subsidiarității, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca statele membre să aloce sarcini normative autorităților care sunt cele mai potrivite pentru a le îndeplini, în conformitate cu sistemul constituțional național de atribuire a competențelor și puterilor și cu cerințele prevăzute de prezentul regulament. Pentru a reduce sarcina administrativă, statelor membre ar trebui să li se permită să numească un organism existent sau să mențină organismele competente deja desemnate în temeiul Directivei 2014/61/UE. Informațiile privind sarcinile atribuite organismului sau organismelor competente ar trebui publicate prin intermediul unui punct unic de informare și notificate Comisiei, cu excepția cazului în care acest lucru a fost deja efectuat în temeiul Directivei 2014/61/UE. Marja de apreciere pe care o păstrează statele membre pentru a aloca funcțiile punctului unic de informare mai multor organisme competente nu ar trebui să afecteze capacitatea acestora de a îndeplini în mod eficace aceste funcții.
- (61) Organismul național de soluționare a litigiilor desemnat și organismul competent care îndeplinește funcțiile punctului unic de informare ar trebui să asigure imparțialitatea, independența și separarea structurală față de părțile implicate, să își exercite competențele în mod imparțial, transparent și prompt; și să dispună de competențe și resurse adecvate.
- (62) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni adecvate, eficace, proporționale și disuasive în cazul nerespectării prezentului regulament sau a unei decizii obligatorii adoptate de organismele competente, inclusiv în cazurile în care un operator de rețea sau un organism din sectorul public furnizează, cu bună știință sau din neglijență, informații înșelătoare, eronate sau incomplete prin intermediul unui punct unic de informare.
- (63) Întrucât obiectivele prezentului regulament care vizează facilitarea instalării unor infrastructuri fizice adecvate pentru rețele de foarte mare capacitate în întreaga Uniune nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza abordărilor divergente persistente, precum și a transunerii lente și ineficace a Directivei 2014/61/UE, ci, având în vedere amploarea instalărilor de rețele și investițiile necesare, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (64) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, urmărind în special să asigure respectarea deplină a dreptului la viață privată și la protecția secretelor comerciale, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul de proprietate și dreptul la o cale de atac eficientă. Prezentul regulament trebuie aplicat în conformitate cu drepturile și principiile menționate.
- (65) Prezentul regulament include dispoziții care acoperă toate domeniile esențiale reglementate de Directiva 2014/61/UE, care ar trebui, prin urmare, să fie abrogată.
- (66) O perioadă de șase luni între intrarea în vigoare și aplicare are scopul de a acorda suficient timp statelor membre pentru a se asigura că legislația lor națională nu conține niciun obstacol în calea aplicării uniforme și eficace a prezentului regulament.

Perioada de 6 luni nu aduce atingere normelor specifice din prezentul regulament privind aplicarea întârziată a dispozițiilor specifice menționate în acesta. Statele membre trebuie să retragă dispozițiile naționale care se suprapun cu prezentul regulament sau sunt contrare acestuia până la momentul în care începe să se aplice. În ceea ce privește adoptarea de noi acte legislative în această perioadă, din articolul 4 alineatul (3) din TUE rezultă că statele membre au obligația de cooperare loială de a nu lua măsuri care ar intra în conflict cu normele juridice viitoare ale Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Obiectivul prezentului regulament este să faciliteze și să stimuleze extinderea rețelilor de foarte mare capacitate, prin măsuri care promovează utilizarea în comun a infrastructurii fizice existente și permit instalarea cu mai multă eficiență a unora noi, pentru a reduce timpul necesar și costurile asociate extinderii acestor rețele.
2. În cazul în care oricare dintre dispozițiile prezentului regulament intră în contradicție cu o dispoziție cuprinsă în Directiva (UE) 2018/1972 sau Directiva 2002/77/CE, dispozițiile relevante ale directivelor respective prevalează.
3. Statele membre pot menține sau introduce măsuri în conformitate cu dreptul Uniunii care conține dispoziții mai detaliate decât cele prevăzute în prezentul regulament, în cazul în care acestea servesc la promovarea utilizării în comun a infrastructurii fizice existente sau la facilitarea unei instalări mai eficiente a unei noi infrastructuri fizice.
4. Prin derogare de la alineatul (3), statele membre nu mențin și nu introduc în dreptul lor intern dispoziții diferite de cele prevăzute la articolul 3 alineatele (3) și (6), la articolul 4 alineatul (4), la articolul 5 alineatele (2) și (4), la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 8 alineatele (7) și (8).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute în Directiva (UE) 2018/1972.

De asemenea, se aplică următoarele definiții:

- (1) „operator de rețea” înseamnă:
 - (a) un operator, astfel cum este definit la articolul 2 punctul (29) din Directiva (UE) 2018/1972;
 - (b) o întreprindere care pune la dispoziție o infrastructură fizică destinată să furnizeze:
 - (i) un serviciu de producție, transport sau distribuție a:
 - gazului;
 - energiei electrice, inclusiv a iluminatului public;
 - energiei termice;
 - apei, inclusiv evacuarea sau tratarea apelor uzate și sistemele de canalizare și de drenare;

(ii) servicii de transport, inclusiv căile ferate, drumurile, porturile și aeroporturile;

(2) „infrastructură fizică” înseamnă:

- (a) orice element al unei rețele care este menit să găzduiască alte elemente ale unei rețele fără a deveni un element activ al rețelei în sine, cum ar fi țevile, pilonii, conductele, camerele de inspecție, gurile de vizitare, cabinetele, instalațiile de antenă, turnurile și stâlpii, precum și clădirile sau intrările în clădiri și orice alt bun, inclusiv mobilierul stradal precum stâlpii de iluminat, semnele de circulație, semafoarele, panourile, stațiile de autobuz, de tramvai și de metrou;
- (b) în cazul în care nu fac parte dintr-o rețea și sunt deținute sau controlate de organisme din sectorul public: clădirile sau intrările în clădiri și orice alt bun, inclusiv mobilierul stradal precum stâlpii de iluminat, semnele de circulație, semafoarele, panourile, stațiile de autobuz, de tramvai și de metrou.

Cablurile, inclusiv fibra neagră, precum și elementele rețelelor utilizate pentru furnizarea apei destinate consumului uman, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2020/2184 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶, nu sunt infrastructuri fizice în sensul prezentului regulament;

(3) „lucrări civile” înseamnă rezultatul unui ansamblu de lucrări de construcții sau de inginerie civilă care este suficient ca atare pentru a îndeplini o funcție economică sau tehnică și care presupune existența unuia sau mai multor elemente ale unei infrastructuri fizice;

(4) „organism din sectorul public” înseamnă un stat, o autoritate regională sau locală, un organism de drept public sau o asociație formată din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public;

(5) „organisme de drept public” înseamnă organismele care au toate caracteristicile următoare:

- (a) sunt instituite în mod expres pentru a îndeplini cerințe de interes general, care nu au caracter industrial sau comercial;
- (b) au personalitate juridică;
- (c) sunt finanțate integral sau majoritar de stat, de autorități regionale sau locale sau de alte organisme de drept public sau fac obiectul unei supravegheri exercitate de respectivele autorități sau organisme sau au un consiliu administrativ, de conducere ori de supraveghere ai cărui membri sunt numiți în proporție de peste 50 % de stat, de autorități locale sau regionale ori de alte organisme de drept public;

(6) „infrastructură fizică interioară” înseamnă infrastructura fizică sau instalațiile existente în spațiul utilizatorului final, inclusiv elementele aflate în coproprietate, destinate să găzduiască rețele de acces cablate și/sau fără fir, în cazurile în care aceste rețele de acces sunt capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice și să conecteze punctul de acces al clădirii cu punctul terminus al rețelei;

(7) „cablaj de fibră optică interior” înseamnă cabluri din fibră optică existente în spațiul utilizatorului final, inclusiv elementele aflate în coproprietate, destinate să furnizeze servicii de comunicații electronice și să conecteze punctul de acces al clădirii la punctul terminus al rețelei;

⁴⁶ Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2020 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 435, 23.12.2020, p. 1).

- (8) „infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică” înseamnă infrastructura fizică interioară destinată să găzduiască elemente de fibră optică;
- (9) „lucrări de renovare majoră” înseamnă lucrări de construcții sau lucrări de inginerie civilă executate în spațiul utilizatorului final, care includ modificări structurale ale întregii infrastructuri fizice interioare sau ale unei părți substanțiale a acesteia și care necesită o autorizație de construcție;
- (10) „autorizație” înseamnă o decizie sau un set de decizii explicite sau implicite luate simultan sau succesiv de către una sau mai multe autorități competente, care sunt necesare pentru ca o întreprindere să efectueze lucrări de construcții sau de inginerie civilă necesare pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate;
- (11) „punct de acces” înseamnă punctul fizic, situat în interiorul sau la exteriorul clădirii, accesibil pentru una sau mai multe întreprinderi care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații electronice, prin care este pusă la dispoziție conexiunea cu infrastructura fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică.

Articolul 3

Accesul la infrastructura fizică existentă

1. La solicitarea scrisă a unui operator, organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică sau operatorii de rețea răspund tuturor solicitărilor rezonabile de acces la infrastructura fizică respectivă în condiții echitabile și rezonabile, inclusiv în ceea ce privește prețul, în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate. Organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică răspund tuturor solicitărilor rezonabile de acces și în condiții nediscriminatorii. Astfel de solicitări scrise precizează elementele infrastructurii fizice pentru care se solicită accesul, inclusiv intervalul de timp aferent.
2. Atunci când stabilesc prețurile cu respectarea unor condiții echitabile și rezonabile de acordare a accesului, operatorii de rețea și organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică iau în considerare următoarele:
 - (a) necesitatea de a se asigura că furnizorul de acces are o oportunitate echitabilă de a-și recupera costurile pentru a oferi acces la infrastructura sa fizică, luând în considerare condițiile naționale specifice și orice structură de tarifare instituită pentru a oferi o bună oportunitate pentru recuperarea costurilor; în cazul rețelelor de comunicații electronice, se ține seama, de asemenea, de orice măsură corectivă impusă de o autoritate națională de reglementare.
 - (b) impactul accesului solicitat asupra planului de afaceri al furnizorului de acces, inclusiv investițiile în infrastructura fizică la care a fost solicitat accesul;
 - (c) în cazul specific al accesului la infrastructura fizică a operatorilor, viabilitatea economică a investițiilor respective, în funcție de profilul de risc al acestora, de eventualele calendare ale randamentului investițiilor, de eventualul impact al accesului asupra concurenței din aval și, în consecință, asupra tarifelor și asupra randamentului investițiilor, de eventuala depreciere a activelor rețelei la momentul solicitării accesului, de eventualele argumente economice care stau la baza investiției făcute la momentul în care a fost realizată, în special în ceea ce privește infrastructurile fizice utilizate pentru asigurarea conectivității, precum și orice posibilitate oferită anterior solicitantului de acces de a coinvesti în instalarea

infrastructurii fizice, în special în temeiul articolului 76 din Directiva (UE) 2018/1972, sau de coinstalare în paralel cu aceasta.

3. Operatorii de rețea și organismele din sectorul public care dețin sau controlează infrastructura fizică pot refuza accesul la infrastructura fizică specifică pe baza uneia sau mai multora dintre următoarele condiții:

- (a) există o lipsă de adecvare tehnică a infrastructurii fizice la care a fost solicitat accesul pentru a găzdui oricare dintre elementele rețelelor de foarte mare capacitate menționate la alineatul (2);
- (b) există o lipsă de disponibilitate a spațiului pentru găzduirea elementelor rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate menționate la alineatul (2), inclusiv după luarea în considerare a nevoii viitoare de spațiu a furnizorului de acces care este suficient demonstrată;
- (c) existența unor preocupări legate de siguranță și de sănătatea publică;
- (d) preocupări legate de integritatea și securitatea oricărei rețele, în special a infrastructurii naționale critice;
- (e) riscul de interferențe grave între serviciile de comunicații electronice planificate și celelalte servicii furnizate cu ajutorul aceleiași infrastructuri fizice sau
- (f) disponibilitatea unor mijloace alternative viabile de furnizare la nivel de angro a accesului la rețele de comunicații electronice, oferite de același operator de rețea și adecvate pentru furnizarea de rețele de foarte mare capacitate, cu condiția ca un astfel de acces să fie oferit în baza unor condiții echitabile și rezonabile.

În cazul refuzului de a acorda acces, operatorul de rețea sau organismul din sectorul public care deține sau controlează infrastructura fizică comunică solicitantului de acces, în scris, motivele specifice și detaliate ale refuzului, în termen de 1 lună de la data primirii solicitării complete de acces.

4. Statele membre pot înființa un organism care să coordoneze solicitările de acces la infrastructura fizică deținută sau controlată de organismele din sectorul public, să ofere consiliere juridică și tehnică prin negocierea condițiilor de acces și să faciliteze furnizarea de informații prin intermediul unui punct unic de informare menționat la articolul 10.

5. Infrastructura fizică care face deja obiectul obligațiilor de acces impuse de autoritățile naționale de reglementare în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 sau care rezultă din aplicarea normelor Uniunii privind ajutoarele de stat nu face obiectul obligațiilor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), atât timp cât astfel de obligații privind accesul sunt în vigoare.

6. Organismele din sectorul public care dețin sau controlează clădiri sau anumite categorii de clădiri nu pot aplica alineatele (1), (2) și (3) acestor clădiri sau categorii de clădiri din motive de valoare arhitecturală, istorică, religioasă sau naturală sau din motive de securitate, siguranță și sănătate publică. Statele membre identifică astfel de clădiri sau categorii de clădiri de pe teritoriile lor pe baza unor motive justificate în mod corespunzător și proporționale. Informațiile privind astfel de clădiri sau categorii de clădiri se publică prin intermediul unui punct unic de informare și se notifică Comisiei.

7. Operatorii au dreptul de a oferi acces la infrastructura lor fizică în scopul instalării de rețele, altele decât rețelele de comunicații electronice sau facilitățile asociate.

8. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dreptului de proprietate al proprietarului infrastructurii fizice, în cazurile în care operatorul de rețea sau organismul din sectorul public

nu este proprietarul, precum și dreptului de proprietate al oricărei alte terțe părți, cum ar fi proprietarii de terenuri și deținătorii de proprietăți private.

9. După consultarea părților interesate, a organismelor naționale de soluționare a litigiilor și a altor organisme sau agenții ale Uniunii competente în sectoarele relevante, după caz, Comisia poate, în strânsă cooperare cu OAREC, să ofere orientări cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 4

Transparența în ceea ce privește infrastructura fizică

1. Pentru a solicita accesul la infrastructura fizică în conformitate cu articolul 3, orice operator are dreptul de a accesa, la cerere, următoarele informații minime privind infrastructura fizică existentă, în format electronic, prin intermediul unui punct unic de informare:

- (a) localizarea georeferențiată și/sau ruta;
- (b) tipul și utilizarea actuală a infrastructurii;
- (c) un punct de contact.

Aceste informații minime sunt accesibile cu promptitudine, în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente și, în orice caz, nu mai târziu de 15 zile de la depunerea solicitării de informații.

Orice operator care solicită acces la informații în temeiul prezentului articol precizează zona în care intenționează să instaleze elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate.

Accesul la informațiile minime poate fi limitat numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura securitatea anumitor clădiri deținute sau controlate de organisme din sectorul public, securitatea rețelelor și integritatea acestora, securitatea națională, sănătatea sau siguranța publică ori din motive de confidențialitate sau legate de secrete de exploatare și comerciale.

2. Operatorii de rețele și organismele din sectorul public pun la dispoziție informațiile minime menționate la alineatul (1) prin intermediul punctului unic de informare și în format electronic, până la [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 12 LUNI]. În aceleași condiții, operatorii de rețele și organismele din sectorul public pun la dispoziție cu promptitudine orice actualizare a informațiilor respective și a oricăror noi informații minime menționate la alineatul (1).

3. Operatorii de rețele și organismele din sectorul public răspund solicitărilor rezonabile de efectuare a unor inspecții la fața locului cu privire la elemente specifice ale infrastructurii lor fizice, la cererea expresă a unui operator. Astfel de solicitări specifică elementele infrastructurii fizice în cauză în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate. Autorizațiile de efectuare a inspecțiilor la fața locului ale elementelor specificate ale infrastructurii fizice se acordă în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente în termen de 1 lună de la data primirii solicitării, sub rezerva limitărilor prevăzute la alineatul (1) al patrulea paragraf.

4. Alineatele (1), (2) și (3) nu trebuie să se aplice infrastructurii naționale critice, astfel cum este definită în dreptul intern.

Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică:

- (a) în cazul infrastructurii fizice care nu este adecvată din punct de vedere tehnic pentru instalarea de rețele de foarte mare capacitate sau a facilităților asociate; sau
- (b) în cazuri specifice în care obligația de a furniza informații cu privire la anumite infrastructuri fizice existente în temeiul alineatului (1) primul paragraf ar fi disproporționată, pe baza unei analize cost-beneficiu detaliate efectuate de statele membre și pe baza unei consultări cu părțile interesate.

Orice astfel de excepție se publică prin intermediul unui punct unic de informare și se notifică Comisiei.

5. Operatorii care obțin acces la informații în temeiul prezentului articol iau măsurile corespunzătoare pentru a asigura respectarea confidențialității și a secretelor comerciale și de afaceri.

Articolul 5

Coordonarea lucrărilor civile

1. Orice operator de rețea are dreptul de a negocia acorduri privind coordonarea lucrărilor civile, inclusiv privind repartizarea costurilor, cu operatorii în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate.

2. Orice operator de rețea, atunci când execută sau intenționează să execute, direct sau indirect, lucrări civile, care sunt finanțate integral sau parțial din fonduri publice, răspunde oricărei solicitări scrise rezonabile de coordonare a lucrărilor civile respective în condiții transparente și nediscriminatorii, formulate de operatori în vederea instalării unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate.

Astfel de solicitări sunt satisfăcute dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) nu implică costuri suplimentare nerecuperabile, inclusiv costuri ocazionate de întâzieri suplimentare, pentru operatorul de rețea care a avut inițial în vedere lucrările civile în cauză, fără a aduce atingere posibilității de a conveni asupra repartizării costurilor între părțile în cauză;
- (b) operatorul de rețea care a avut inițial în vedere lucrările civile deține în continuare controlul asupra coordonării lucrărilor;
- (c) solicitarea de coordonare este depusă cât mai curând posibil și, atunci când este necesară o autorizație, cu cel puțin 2 luni înainte de transmiterea proiectului final autorităților competente, în vederea acordării autorizațiilor.

3. O solicitare de coordonare a lucrărilor civile formulată de o întreprindere care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații electronice unei întreprinderi care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații electronice poate fi considerată nerezonabilă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) solicitarea se referă la o zonă care a făcut obiectul uneia dintre următoarele:
 - (i) o previziune privind acoperirea rețelelor în bandă largă, inclusiv a rețelelor de foarte mare capacitate, în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/1972;
 - (ii) o invitație de a declara intenția de a instala rețele de foarte mare capacitate în temeiul articolului 22 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/1972;

- (iii) o consultare publică privind aplicarea normelor Uniunii privind ajutoarele de stat;
- (b) întreprinderea solicitantă nu și-a exprimat intenția de a instala rețele de foarte mare capacitate în zona menționată la litera (a) în niciuna dintre cele mai recente proceduri dintre cele enumerate la punctul respectiv, care acoperă perioada în care este formulată solicitarea de coordonare.

În cazul în care o solicitare de coordonare este considerată nerezonabilă în temeiul primului paragraf, întreprinderea care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații electronice care refuză coordonarea lucrărilor civile instalează o infrastructură fizică cu o capacitate suficientă pentru a răspunde eventualelor nevoi rezonabile viitoare de acces al terților.

4. Alineatele (2) și (3) nu trebuie să se aplice lucrărilor civile al căror domeniu de aplicare este limitat, cum ar fi în ceea ce privește valoarea, dimensiunea sau durata, sau în cazul infrastructurii naționale critice. Statele membre identifică tipul de lucrări civile considerate ca având un domeniu de aplicare limitat sau legate de infrastructura națională critică pe baza unor motive justificate în mod corespunzător și proporționale. Informațiile privind aceste tipuri de lucrări civile se publică prin intermediul unui punct unic de informare și se notifică Comisiei.

5. După consultarea părților interesate, a organismelor naționale de soluționare a litigiilor și a altor organisme sau agenții ale Uniunii competente în sectoarele relevante, după caz, Comisia poate, în strânsă cooperare cu OAREC, să ofere orientări cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 6

Transparența în ceea ce privește lucrările civile planificate

1. Pentru a negocia acordurile privind coordonarea lucrărilor civile menționate la articolul 5, orice operator de rețea pune la dispoziție, în format electronic, prin intermediul unui punct unic de informare, următoarele informații minime:

- (a) localizarea georeferențiată și tipul lucrărilor;
- (b) elementele de rețea vizate;
- (c) data estimată de începere a lucrărilor și durata acestora;
- (d) data estimată pentru transmiterea proiectului final autorităților competente pentru acordarea autorizațiilor, după caz;
- (e) un punct de contact.

Operatorul de rețea pune la dispoziție informațiile menționate la primul paragraf pentru lucrările civile planificate legate de infrastructura sa fizică. Acest lucru trebuie realizat de îndată ce informațiile sunt puse la dispoziția operatorului de rețea și, în orice caz și atunci când se are în vedere obținerea unei autorizații, cu cel puțin 3 luni înainte de prima depunere a solicitării de acordare a autorizației către autoritățile competente.

Operatorii au dreptul de a accesa informațiile minime menționate la primul paragraf în format electronic, la cerere, prin intermediul punctului unic de informare. Solicitarea accesului la informații specifică zona în care operatorul solicitant are în vedere să instaleze elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate. În termen de 1 săptămână de la data primirii solicitării de informații, informațiile solicitate sunt puse la dispoziție în condiții proporționale, nediscriminatorii și transparente. Accesul la informațiile minime poate fi

limitat numai în măsura necesară pentru a asigura securitatea rețelelor și integritatea acestora, securitatea națională, sănătatea sau siguranța publică, confidențialitatea sau din motive legate de secrete de exploatare și comerciale.

2. Alineatul (1) nu trebuie să se aplice informațiilor privind lucrările civile al căror domeniu de aplicare este limitat, cum ar fi în ceea ce privește valoarea, dimensiunea sau durata, în cazul infrastructurii naționale critice, sau din motive de securitate națională sau de urgență. Statele membre identifică, pe baza unor motive justificate în mod corespunzător și proporționale, lucrările civile care ar fi considerate limitate ca domeniu de aplicare sau care ar viza infrastructura națională critică, precum și situațiile de urgență sau motivele de securitate națională care ar justifica neintrarea sub incidența obligației de a furniza informații. Informațiile privind astfel de lucrări civile excluse de la obligațiile de transparență se publică prin intermediul unui punct unic de informare și se notifică Comisiei.

Articolul 7

Procedura de acordare a autorizațiilor, inclusiv a drepturilor de trecere

1. Autoritățile competente nu restricționează, nu împiedică și nu fac mai puțin atractivă din punct de vedere economic instalarea niciunui element al rețelelor de foarte mare capacitate sau al facilităților asociate. Statele membre se asigură că toate normele care reglementează condițiile și procedurile aplicabile pentru acordarea autorizațiilor, inclusiv a drepturilor de trecere, necesare pentru instalarea elementelor rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate sunt coerente pe întreg teritoriul național.

2. Autoritățile competente pun la dispoziție toate informațiile privind condițiile și procedurile aplicabile pentru acordarea autorizațiilor, inclusiv a drepturilor de trecere, inclusiv orice informații privind derogările privind unele sau toate autorizațiile sau drepturile de trecere impuse de legislația națională sau a Uniunii, prin intermediul unui punct unic de informare în format electronic.

3. Orice operator are dreptul de a depune, prin intermediul unui punct unic de informare, în format electronic, cereri de acordare a autorizațiilor sau a drepturilor de trecere și de a obține informații cu privire la stadiul cererii sale.

4. În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea acestora, autoritățile competente resping cererile de acordare a autorizațiilor, inclusiv a drepturilor de trecere, pentru care nu au fost puse la dispoziție informațiile minime prin intermediul unui punct unic de informare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) primul paragraf, de către același operator care solicită autorizația respectivă.

5. Autoritățile competente acordă sau refuză acordarea altor autorizații decât drepturile de trecere în termen de 4 luni de la data primirii unei cereri complete de acordare a unei autorizații.

Autoritățile competente stabilesc dacă cererea de acordare a autorizației sau a dreptului de trecere este completă în termen de 15 zile de la primirea acesteia. Cu excepția cazului în care autoritățile competente au invitat solicitantul să furnizeze informațiile care lipsesc în termenul respectiv, cererea este considerată completă.

Primul și al doilea paragraf nu aduc atingere altor termene sau obligații specifice prevăzute pentru buna desfășurare a procedurii care sunt aplicabile procedurii de acordare a autorizațiilor, inclusiv procedurilor de recurs, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern.

În mod excepțional și pe baza unui motiv justificat stabilit de un stat membru, termenul de 4 luni menționat la primul paragraf și la alineatul (6) poate fi prelungit din proprie inițiativă de către autoritatea competentă. Orice prelungire trebuie să fie cât mai scurtă posibil. Statele membre prezintă motivele care justifică o astfel de prelungire, le publică în prealabil prin intermediul punctelor unice de informare și le notifică Comisiei.

Orice refuz de acordare a unei autorizații sau a unui drept de trecere se justifică în mod corespunzător, pe baza unor criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

6. Prin derogare de la articolul 43 alineatul (1) litera (a) din Directiva (UE) 2018/1972, în cazul în care, pe lângă autorizații, sunt necesare drepturi de trecere pe deasupra sau pe dedesubtul unor proprietăți publice sau private pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate, autoritățile competente acordă aceste drepturi de trecere în termen de 4 luni de la data primirii cererii.

7. În absența unui răspuns din partea autorității competente în termenul de 4 luni menționat la alineatul (5) primul paragraf și cu excepția cazului în care acest termen este prelungit în temeiul alineatului (5) al patrulea paragraf, autorizația se consideră acordată. Acest lucru se aplică și în cazul drepturilor de trecere menționate la alineatul (6).

8. Comisia specifică, prin intermediul unui act de punere în aplicare, categoriile de instalări ale elementelor rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate care nu fac obiectul niciunei proceduri de acordare a autorizațiilor în sensul prezentului articol. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13.

9. Autoritățile competente nu condiționează instalarea elementelor menționate la alineatul (8) de existența niciunei autorizații individuale de urbanism sau a altor autorizații individuale prealabile. Prin derogare, autoritățile competente pot solicita autorizații pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate în clădiri sau locuri de valoare arhitecturală, istorică, religioasă sau naturală protejate în temeiul dreptului intern sau în cazul în care acest lucru este necesar din motive de siguranță publică.

10. Autorizațiile, altele decât drepturile de trecere, necesare pentru instalarea unor elemente ale rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate nu fac obiectul niciunei taxe sau redevențe în plus față de costurile administrative prevăzute, *mutatis mutandis*, la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/1972.

11. Orice operator care a suferit prejudicii ca urmare a nerespectării termenelor aplicabile în temeiul alineatelor (5) și (6) primește despăgubiri pentru prejudiciile suferite, în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 8

Infrastructura fizică și cablaje de fibră optică interioare

1. Toate clădirile aflate în spațiul utilizatorului final, inclusiv elementele aflate în proprietate comună, nou construite sau supuse unor lucrări de renovare majoră, pentru care au fost depuse cereri de acordare a unor autorizații de construire după [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 12 LUNI], trebuie să fie echipate cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică până la punctele terminus ale rețelei, precum și cu cablaje de fibră optică interioare.

2. Toate imobilele de locuințe colective nou construite sau supuse unor lucrări de renovare majoră, pentru care au fost depuse cereri de acordare a autorizațiilor de construire după [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 12 LUNI], trebuie să fie echipate cu un punct de acces.

3. Până la [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 12 LUNI], toate clădirile situate în spațiul utilizatorilor finali, inclusiv elementele acestora aflate în proprietate comună, supuse unor lucrări de renovare majoră, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2010/31/UE, sunt echipate cu o infrastructură fizică interioară pregătită pentru rețele prin fibră optică, până la punctele terminus ale rețelei, precum și cu cablaje de fibră optică interioare. Toate imobilele de locuințe colective supuse unor lucrări de renovare majoră, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2010/31/UE, sunt, de asemenea, echipate cu un punct de acces.

4. Statele membre adoptă standardele sau specificațiile tehnice relevante necesare pentru punerea în aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) înainte de [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 9 luni]. Aceste standarde sau specificații tehnice stabilesc cel puțin:

- (a) specificațiile punctului de acces al clădirii și specificațiile interfeței de fibră optică;
- (b) specificațiile cablurilor;
- (c) specificațiile prizelor;
- (d) specificațiile țevelor sau microconductelor;
- (e) specificațiile tehnice necesare pentru a preveni interferența cu cablajul electric;
- (f) raza minimă de îndoire.

5. Clădirile echipate în conformitate cu prezentul articol sunt eligibile pentru a primi o etichetă „pregătit(ă) pentru rețele prin fibră optică”.

6. Statele membre instituie sisteme de certificare cu scopul de a demonstra conformitatea cu standardele sau specificațiile tehnice menționate la alineatul (4), precum și pentru a se califica pentru acordarea etichetei „pregătit(ă) pentru rețele prin fibră optică” prevăzută la alineatul (5) înainte de [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 12 luni]. Statele membre condiționează eliberarea autorizațiilor de construire menționate la alineatele (1) și (2) de respectarea standardelor sau a specificațiilor tehnice menționate la prezentul alineat pe baza unui raport de încercare certificat.

7. Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică anumitor categorii de clădiri, în special imobilelor cu o singură locuință, în cazul cărora respectarea acestor alineate este disproporționată, în special în ceea ce privește costurile pentru proprietarii individuali sau coproprietari pe baza unor elemente obiective.

8. Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în mod obligatoriu anumitor tipuri de clădiri, cum ar fi anumite categorii de monumente, clădiri istorice, clădiri militare și clădiri utilizate în scopuri de securitate națională, astfel cum sunt definite în legislația națională. Statele membre identifică aceste categorii de clădiri pe baza unor motive justificate în mod corespunzător și proporționale. Informațiile privind aceste categorii de clădiri se publică prin intermediul unui punct unic de informare și se notifică Comisiei.

Articolul 9

Accesul la infrastructura fizică interioară

1. Sub rezerva alineatului (3) primul paragraf, orice furnizor de rețea publică de comunicații electronice are dreptul de a-și extinde rețeaua, pe cheltuială proprie, până la punctul de acces.

2. Sub rezerva alineatului (3), orice furnizor de rețea publică de comunicații electronice are dreptul de a accesa orice infrastructură fizică interioară existentă în vederea instalării unei

rețele de foarte mare capacitate, în cazul în care duplicarea este imposibilă din punct de vedere tehnic sau neviabilă din punct de vedere economic.

3. Orice deținător al unui drept de a utiliza punctul de acces și infrastructura fizică interioară răspunde tuturor solicitărilor rezonabile de acces la punctul de acces și la infrastructura fizică interioară de la furnizorii de rețele publice de comunicații oferit conform unor condiții și clauze echitabile și nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește prețul, dacă este cazul.

Orice titular al unui drept de utilizare a punctului de acces sau a infrastructurii fizice interioare poate refuza accesul în cazul în care accesul la cablajul de fibră optică interior este furnizat în temeiul obligațiilor impuse în temeiul Directivei (UE) 2018/1972, în temeiul titlului II capitolele II-IV, sau este pus la dispoziție conform unor condiții și clauze echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește prețul.

4. În absența unei infrastructuri fizice interioare pregătite pentru rețele prin fibră optică, fiecare furnizor de rețea publică de comunicații electronice are dreptul de a amplasa punctul terminus al propriei rețele în spațiul abonatului, sub rezerva acordului respectivului abonat, cu condiția reducerii la minimum a impactului asupra proprietății private a terților.

5. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dreptului de proprietate al proprietarului punctului de acces ori al infrastructurii fizice interioare, în cazurile în care titularul unui drept de utilizare a infrastructurii respective sau a punctului de acces nu este proprietarul acestora, sau dreptului de proprietate al altor terți, cum ar fi proprietarii de terenuri și de clădiri.

6. După consultarea părților interesate, a organismelor naționale de soluționare a litigiilor și a altor organisme sau agenții ale Uniunii competente în sectoarele relevante, după caz, Comisia poate, în strânsă cooperare cu OAREC, să ofere orientări cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 10

Digitalizarea punctelor unice de informare

1. Punctele unice de informare pun la dispoziție instrumente digitale adecvate, cum ar fi sub formă de portaluri web, platforme digitale sau aplicații digitale, pentru a permite exercitarea online a tuturor drepturilor și respectarea tuturor obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

2. Statele membre pot interconecta sau integra total sau parțial mai multe instrumente digitale care sprijină punctele unice de informare menționate la alineatul (1), după caz.

3. Statele membre stabilesc un punct unic de intrare digital la nivel național, constând într-o interfață comună pentru utilizatori care să asigure accesul neîntrerupt la punctele unice de informare digitalizate.

Articolul 11

Soluționarea litigiilor

1. Fără a aduce atingere posibilității de a sesiza o instanță, orice parte are dreptul de a sesiza organismul național competent de soluționare a litigiilor instituit în temeiul articolului 12, cu privire la litigiile care pot apărea:

- (a) în cazul în care se refuză acordarea accesului la infrastructura existentă sau nu s-a ajuns la un acord privind clauzele și condițiile specifice, inclusiv privind prețul, în termen de 1 lună de la data primirii solicitării de acces în temeiul articolului 3;

- (b) în legătură cu drepturile și obligațiile prevăzute la articolele 4 și 6, inclusiv în cazul în care informațiile solicitate nu sunt furnizate în termen de 15 zile de la transmiterea solicitării în temeiul articolului 4 și în termen de 1 săptămână de la transmiterea solicitării în temeiul articolului 6;
- (c) în cazul în care nu s-a ajuns la un acord privind coordonarea lucrărilor civile în temeiul articolului 5 alineatul (2) în termen de 1 lună de la data primirii solicitării oficiale de coordonare a lucrărilor civile; sau
- (d) în cazul în care nu s-a ajuns la un acord privind accesul la infrastructura fizică interioară menționat la articolul 9 alineatul (2) sau (3) în termen de 1 lună de la data primirii solicitării oficiale de acces;

2. Ținând seama pe deplin de principiul proporționalității și de principiile stabilite în orientările Comisiei, organismul național de soluționare a litigiilor menționat la alineatul (1) emite o decizie cu caracter obligatoriu pentru soluționarea litigiului cel târziu:

- (a) în termen de patru luni de la data primirii solicitării de soluționare a litigiilor, în ceea ce privește litigiile menționate la alineatul (1) litera (a);
- (b) în termen de o lună de la data primirii solicitării de soluționare a litigiilor, în ceea ce privește litigiile menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d).

Aceste termene pot fi prelungite numai în circumstanțe excepționale.

3. În ceea ce privește litigiile menționate la alineatul (1) literele (a), (c) și (d), decizia organismului național de soluționare a litigiilor poate consta în stabilirea unor clauze și condiții echitabile și rezonabile, inclusiv a prețului, după caz.

În cazul în care litigiul se referă la accesul la infrastructura unui operator, iar organismul național de soluționare a litigiilor este autoritatea națională de reglementare, se iau în considerare, după caz, obiectivele prevăzute la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/1972.

4. Normele prevăzute la prezentul articol completează căile de atac și procedurile judiciare și nu aduc atingere acestora, în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁴⁷.

Articolul 12

Organisme competente

1. Fiecare dintre sarcinile atribuite organismului național de soluționare a litigiilor este îndeplinită de unul sau mai multe organisme competente, care pot fi un organism existent.

2. Organismul național de soluționare a litigiilor este distinct din punct de vedere juridic și independent din punct de vedere funcțional de orice operator de rețea și de orice organism din sectorul public care deține sau controlează infrastructura fizică implicată în litigiu. Statele membre care își mențin dreptul de proprietate sau de control asupra operatorilor de rețele asigură separarea structurală efectivă a funcțiilor legate de procedurile naționale de soluționare a litigiilor și a funcțiilor punctului unic de informare de activitățile legate de proprietate sau control.

3. Organismul național de soluționare a litigiilor poate percepe taxe pentru acoperirea costurilor legate de îndeplinirea sarcinilor care îi sunt alocate.

⁴⁷ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 326, 26.10.2012, p. 391).

4. Toate părțile implicate într-un litigiu cooperează pe deplin cu organismul național de soluționare a litigiilor.
 5. Funcțiile unui punct unic de informare menționate la articolele 3-8 și 10 sunt îndeplinite de unul sau mai multe organisme competente desemnate de statele membre la nivel național, regional sau local, după caz. Pentru a acoperi costurile aferente exercitării acestor funcții, se pot percepe taxe pentru utilizarea punctelor unice de informare.
 6. Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* organismelor competente care îndeplinesc funcțiile unui punct unic de informare.
 7. Organismele competente își exercită competențele în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că dețin resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite.
 8. Statele membre publică sarcinile respective care trebuie îndeplinite de fiecare organism competent prin intermediul unui punct unic de informare, în special atunci când aceste sarcini sunt atribuite mai multor organisme competente sau atunci când sarcinile atribuite s-au schimbat. După caz, organismele competente se consultă și cooperează în chestiuni de interes comun.
 9. Statele membre notifică Comisiei identitatea fiecărui organism competent în conformitate cu prezentul articol de a exercita o funcție în temeiul prezentului regulament, precum și responsabilitățile care îi revin, până la [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE], precum și orice modificare a acestuia, înainte de intrarea în vigoare a desemnării organismului respectiv sau a modificării survenite.
 10. Orice decizie luată de un organism competent poate face obiectul unei căi de atac, în conformitate cu dreptul intern, în fața unui organism de recurs complet independent, inclusiv a unui organism cu caracter judiciar. Articolul 31 din Directiva (UE) 2018/1972 se aplică *mutatis mutandis* oricărei căi de atac introduse în temeiul prezentului alineat.
- Dreptul la o cale de atac în conformitate cu primul paragraf nu aduce atingere dreptului părților de a sesiza instanța națională competentă cu privire la litigiu.

Articolul 13

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru comunicații instituit prin articolul 118 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/1972. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 14

Sanțiuni și despăgubiri

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile, inclusiv, după caz, amenzile și penalitățile fără caracter penal în quantum prestabilit sau cu titlu cominatoriu aplicabile pentru încălcarea prezentului regulament și a oricărei decizii obligatorii adoptate în temeiul prezentului regulament de către organismele competente menționate la articolul 12 și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie adecvate, eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre instituie norme privind compensațiile financiare corespunzătoare pentru persoanele care suferă prejudicii ca urmare a exercitării drepturilor prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 15

Raportare și monitorizare

1. Până la [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 5 ANI], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament. Acest raport va include un rezumat al impactului măsurilor stabilite în prezentul regulament și o evaluare a progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivelor sale, inclusiv dacă și în ce mod regulamentul ar putea contribui în continuare la atingerea obiectivelor în materie de conectivitate stabilite în decizia de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital.
2. În acest scop, Comisia poate solicita statelor membre informații, care trebuie transmise fără întârzieri nejustificate. În special, până la [DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE + 12 LUNI], statele membre, în strânsă cooperare cu Comisia, prin intermediul Comitetului pentru comunicații instituit în temeiul articolului 118 din Directiva (UE) 2018/1972, stabilesc indicatori pentru monitorizarea adecvată a aplicării prezentului regulament și mecanismul de asigurare a colectării și raportării periodice a datelor către Comisie.

Articolul 16

Măsuri tranzitorii

Măsurile naționale care specifică categoriile de instalare a elementelor rețelelor de foarte mare capacitate sau ale facilităților asociate care nu fac obiectul niciunei proceduri de acordare a autorizațiilor în sensul articolului 7 și care au fost adoptate de statele membre în temeiul Directivei 2014/61/UE sau înainte de intrarea în vigoare a acesteia, dar în conformitate cu aceasta, continuă să se aplice până la intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare prevăzut la articolul 7 alineatul (8) din prezentul regulament.

Articolul 17

Abrogarea

1. Directiva 2014/61/UE se abrogă.
2. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citează în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 18

Intrarea în vigoare și aplicarea

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Se aplică începând cu [6 luni de la intrarea sa în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*